

FULL OFICIAL DEL DILLUNS DE BARCELONA

DILLUN, 8 DE GENER DEL 1934

ADMINISTRACIÓ CASA DE CARITAT MONTALEGRE NUMERO

BARCELONA TEL.FON 477

NUMERO 20 10 CENTIMS

L'IMPONENT MITING D'AHIR A LA MONUMENTAL

Davant d'un públic format per més de 50,000 persones, es referma la coalició de les esquerres republicanes a Catalunya

La grandiositat de l'acte és solament comparable a la del míting de presentació de la candidatura d'Esquerra a les Corts Constituents

Les al·lusions d'alguns oradors a la memòria del President Macià, foren subratllades amb grans ovacions

ABANS DE COMENÇAR

Molt abans de les deu del matí la Plaça de Braus de la Monumental era esvaïda per una multitud que anava engrossint a mesura que s'acostava l'hora de començar el míting.

A dos quarts d'onze del matí l'entrada a la Plaça era ja impossible. El públic que anava arribant en aquella hora es veié obligat a restar als carrers Corts Catalanes i Marina, que oferien un espectacle magnífic.

També, davant dels establiments públics, en els quals en la majoria d'ells hi havia instal·lats aparells de ràdio, el públic que no pogué entrar a la Plaça seguí el curs dels discursos fins a l'hora d'acabar-se l'acte.

L'ASPECTE DE LA PLAÇA

L'aspecte de la Plaça era imponent. Tots els seients eren ocupats i l'arena era també emplenada per una multitud compacta. Igualment la gent hagué d'enquibir-se al «callejón» i penjats a la barana de les contrabarreres.

LA TRIBUNA DELS ORADORS

Una de les primeres personalitats que arribaren a la tribuna dels oradors — situada en el «toril» — fou el president del Parlament català, senyor Casanovas, qui presidí l'acte d'ahir. Per ell foren els primers aplaudiments del matí.

A continuació entrà el senyor Lluhi i Vallescà, qui fou rebut també amb forts aplaudiments.

A les onze menys deu minuts feren l'entrada a la tribuna els senyors Azaña, Casares Quiroga, Prieto, Marcellí Domingo i Lluís Bello.

El públic a peu dret rebé els il·lustres nostres amb una ovació inenarrable i tant volar els mocadors. Els «Visques a Azaña», i a la República eren interminables. Els oradors, emocionats, saludaven la multitud que no acabava de victorejar-los.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Quant encara no s'havien apaivagat els aplaudiments als oradors, una nova ovació acollí la presència del President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, qui féu la seva entrada a la tribuna a les onze en punt.

El públic també a peu dret victorejà el President, i es repetiren els visques i el volejar de mocadors i capells.

Acompanyaven al senyor Companys, els consellers senyors Gassol, Comorera i Martí Esteve, secretari del President, senyor Alavedra; alcalde doctor Aiguader, i diputats senyors Antoni Xirau, Sbert, Barjau i Serra i Moret.

L'accés a la tribuna dels oradors arribà un moment que es féu impossible. Una prova del que diem ho és el que diverses personalitats entre les que hi havia el senyor Santaló, Serra Hünter, Pinilla, regidors i diputats, restaren a fora.

La Presidència era ocupada pels

senyors Casanovas, Azaña, Marcellí Domingo, Casares Quiroga, President de la Generalitat i Indaleci Prieto.

Per manca de llocs, els altres oradors i personalitats de la tribuna restaren a peu dret tot el transcurs de l'acte.

LA INSTAL·LACIÓ DE RADIO

Quan el senyor Casanovas anuncià el començament de l'acte, es produïren algunes protestes de part de públic, perquè alguns dels aparells d'altaveus no funcionaven. Seguidament s'ordenà als empleats de l'emissora que arregassin l'avaría. Llavors s'advertí que un acte de sabotatge, car havien tallat els fils de la instal·lació, impedia el seu funcionament.

Mentre es resseguia la instal·lació feren ús de la paraula els senyors Barjau i Antoni Xirau, i el públic, donant una mostra d'entusiasme, escoltà els oradors malgrat l'esforç que havia de realitzar per sentir llur veu.

Finalment foren substituïts alguns dels aparells i refetes les instal·lacions, i el curs del míting seguí amb normalitat.

Es practicà la detenció d'un individu acusat d'haver tallat els fils de la instal·lació de la ràdio.

ELS DISCURSOS

Inicià els discursos el diputat a Corts

FELIP BARJAU

el qual pronuncià les següents paraules:

Si cap dubte hi hagués de la força i de l'esperit liberal republicà i d'esquerra de Catalunya, aquest acte d'avui és una prova que palesa aquesta unió i aquesta força que són el testimoni fidel d'allò que pot realitzar el nostre poble per sostenir i afermar les conquestes obtingudes des de la proclamació de la República.

Aquest acte és, potser, i sense el potser, el major discurs que avui ha de fer-se, car no és el discurs de cap home, sinó el discurs de tot un poble que es posa en peu per a defensar les llibertats conquerides, d'un poble que no vol tornar ni tornarà mai enrera, d'un poble que s'ha aixecat dempeus per a seguir sempre avant.

Cal tenir present el que fou la primera República Espanyola. Les negligències d'aquell temps, aquelles oscil·lacions, aquelles disputes que tingueren els homes de la República, de la primera República Espanyola, no poden repetir-se. No s'han de repetir entre els homes republicans de bona fe de la segona República. No es repetiran perquè hem de tenir interès que no succeixi així. En darrer extrem, el poble sabrà imposar-se per damunt de tot, i sabrà assenyalar el camí que ens haurà de portar a la consagració de les conquestes obtingudes.

Contra la República, contra l'esperit avançat de la República s'ha vingut formant un ambient de cretes reaccionàries per tal d'obstaculitzar

els progressos de la República, i aquest ambient no ha estat fill de sentiments profunds ni de sentiments arrelats, és fill de passions baixes, de propòsits de conservar els interessos que varen crear-se durant segles i segles al volt de situacions polítiques nefastes, i sota la protecció de polítiques mesquines, que feren possible que Espanya fos un poble esclau, un poble d'ignorants, un poble de famèlics.

I per a combatre l'esperit de la República, s'ha dit a tots els homes i a tots els que feren aquesta Constitució model, que eren gents sectàries, que obraven menats per baixos instints, que eren homes que no tenien altra pretensió que la de fer demagogia en tots els seus actes.

Per això a la Unió Socialista de Catalunya, representada avui per la meua modesta persona, li plau més aquest acte que és la pauta que ens dona el poble assenyalant el camí a tots els homes i a tots els partits de Catalunya, i a tots els homes d'Espanya per tal que sàpiguen complir amb llur deure i seguir el camí que les circumstàncies imposen perquè pugui continuar en el mateix sentit la República proclamada fa tres anys. (Grans aplaudiments.)

ANTONI XIRAU

inicia de la següent manera la seva peroració: Una necessitat imperiosa ens obliga a fer aquesta unió de partits, que avui tenen l'honor de presentar-se davant vostre. Van en aquesta unió els companys del Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, sense abandonar les directrius fonamentals que foren l'origen del nostre partit, però sense cap reserva, lleialment, noblement, amb tot l'entusiasme, convençuts que si la unió és ferma i la decisió és absoluta, la victòria, avui com en el passat 14 d'abril que ens recorda aquell tan magnífic míting celebrat en aquesta mateixa Plaça, la victòria serà nostra. No ho dubteu, triomfarem d'una manera esclatant. (Aplaudiments.)

La necessitat d'aquesta unió està en vosaltres, homes que m'escolteu, l'esteu imposant amb la vostra actitud.

La República, i cal parlar clarament al poble, està en perill i estan que, proclamada a Barcelona, ho fou després victoriosament a tots els pobles d'Espanya. (Aplaudiments.) Perquè la República està en perill, s'imposa, ara, aquesta unió.

Nosaltres, en aquests moments decisius per a la República, hem d'arribar a la unió sagrada de tots els republicans per a fer front a la Lliga Regionalista i per a fer front a les dretes reaccionàries de la resta d'Espanya, les quals representen... (Aplaudiments.) Per a fer front al centralisme més vergonyós, al clericalisme intransigent i a l'opressió de les masses propietàries. Aquests són els enemics i nosaltres ells s'ha d'unir el poble de Catalunya.

en perill les conquestes del 14 d'abril, l'esperit d'aquella gran República.

Una volta consolidada la República, serà arribat el moment de lluitar pel perfeccionament, per la purificació de les seves institucions fonamentals i per a arribar a aquella gran democràcia que nosaltres desitgem amb tot el nostre entusiasme.

El senyor Cambó ha tingut l'atreviment de dir, ara, fa pocs dies, que negava el dret al senyor Azaña d'intervenir en les nostres coses. Jo dic que nosaltres neguem el dret al senyor Cambó d'aliar-se amb les dretes reaccionàries, clericals i anticatalanes. (Aplaudiments.)

Per al senyor Azaña i per als seus companys, lluitadors lleials en pro de les nostres llibertats, el nostre agraïment serà etern. (Grans aplaudiments i visques a Azaña.)

Heus ací la situació actual, i heus ací els moments decisius com en aquelles llunyanes jornades que precediren el 14 d'abril, en les quals, en aquesta mateixa Plaça, fou enderrocada la monarquia per un acte magnífic de ciutadania, per un acte de bella ciutadania com el d'avui. Fem, ciutadans, que l'acte d'avui serveixi per afermar la República i fer-la triomfar dintre de les vies legals, si no ens són closes i, en altre cas, fer-la triomfar com sigui, de la manera que sigui, acudint a aquells mitjans que se'ns imposin...

Aquestes són les directrius que nosaltres assenyalem al poble, per tal que ell les segueixi:

La unió sagrada dels partits d'esquerra, per la qual nosaltres propugnem, i d'una manera ferma i clara, sense vacil·lacions i sense desorientacions, per acabar l'exploitació de l'home per l'home, i per acabar amb la llei de bronze del salari, que lliura l'obrer com un trist Prometeu a un capitalisme sense entranyes. (Aplaudiments.)

NICOLAU D'OLWER

comença el seu parlament de la següent manera:

Si algú us diu que aquest acte magnífic que estem celebrant és un míting electoral, o bé s'equivoca o bé us enganya. Això no és un míting electoral en vistes a les eleccions municipals del diumenge vinent. No és un míting electoral perquè és molt més que això: Aquest acte que ara estem celebrant, amics, és la consagració de les esquerres catalanes; i encara és més que això: Aquest acte és també el primer de la campanya que ha de fer-se per totes les terres de la República per arribar a aconseguir la unió de les esquerres republicanes que avui veiem en perill.

Recordaren aquelles hores ignomínioses, aquelles hores tèrboles de la dictadura, aquells moments en els quals la monarquia agonitzant feia

OPEL

OPEL. Camionetes de repartiment. Motor 4 cilindres, distància entre eixos, 246 mts. Ptes. **7,250**

Romagosa i Cia., S. en C.

València, 295 - Barcelona

ROVIRA

CLARIS, 6 Telefon 18714

Màquines d'escriure i totes marques

Ven a a termini lloguer, reparació, etc

És la casa millor assortida d'Espanya...

tot el possible per mantenir-se per la força i contra la voluntat del poble. Hi hagué en aquells moments uns homes representatius de tots els sectors del republicanisme que s'uniren per a portar a Espanya la República i per a enderrocar la monarquia.

Molts d'aquells homes estan avui entre nosaltres. Jo tinc com l'honor més gran de la meua vida política, haver estat al costat d'aquests homes i haver format amb ells en el Govern de la República.

Avui ens trobem en uns moments semblants, però amb l'avantatge que són molt més favorables per a nosaltres. Avui no es tracta d'enderrocar un règim, sinó simplement de consolidar el que establirem nosaltres. I en aquests moments de perill, els quals han reflectit en les eleccions legislatives, en aquests moments de perill per a la República, els homes de Catalunya, els que ens posarem d'acord per a portar la República, hem de fer els esforços necessaris perquè aquesta quedi consolidada per la nostra voluntat d'una manera definitiva.

En aquestes hores de perill ens hem de donar les mans. Tenim la sort que la nostra terra autònoma de Catalunya pot representar el baluard de defensa de la República; tenim la sort que aquests homes que avui són els nostres hostes puguin constatar també la força de l'entusiasme republicà de Catalunya, per tal que puguin portar a totes les terres d'Espanya l'emoció d'aquests moments i el convenciment que dintre de la República hi ha una terra, la terra autònoma de Catalunya, que està disposada a defensar, costi el que costi, la República.

No puc parlar més estona — acabà dient el senyor Nicolau —, perquè hem trobat cansat i, a més, tots desitgeu escoltar els nostres hostes, però jo no podia mancar a aquest acte per tal de poder assenyalar personalment quina ha d'ésser l'actuació de la República.

Els monàrquics cridaren «Mori Catalunya!». Els catalans, en canvi, cridem: «Visca la República!».

CASARES QUIROGA

comença dient: No voldria, republicans de Catalunya, emprar paraules balderes en aquest magnífic acte de fraternitat republicana. Jo no voldria veure'm obligat a explicar una cosa tan palesa com és la raó de la nostra presència aquí, però no tinc altre remei que fer-me ressò de quelcom que ha ocorregut no més lluny d'ahir, quan arribàvem al límit de Catalunya, quan veníem a estrènyer els braços dels nostres germans republicans de Catalunya.

Una veu s'ha aixecat, amb aires de burot irritat, que pressent el frau, a preguntar: què veníem a fer als homes de la República a Catalunya en aquests moments?, i preguntar-nos per què, si hi havia un Estatut, teníem dret a intervenir en les qüestions republicanes de Catalunya. La veu de Cambó, en voler recollir segurament l'esperit de protesta contra les esquerres, ens ha requerit per tal que ens mantinguem al marge de les lluites catalanes. Per què? Què venim a fer, a Catalunya? Venim, senyor Cambó, a republicanitzar la República. (Molt bé. Grans aplaudiments.)

BERLITZ

IDIOMES

Pelai, 58

NOUS CURSOS

3 i 4 gener

Venim, senyor Cambó, a cercar a les terres heroiques de Catalunya, gresol de l'esperit revolucionari espanyol, la força suficient i el suport de tots per a fer un gran front d'esquerres que serveixi de baluard davant l'allau de les dretes.

I creiem tenir-hi dret, nosaltres, els que hem aportat les nostres forces, poques o moltes, per a l'adveniment de la República; tenim el dret de reclamar a Catalunya el suport necessari per a impedir que la República ens sigui arrabassada de les mans.

Aquestes eleccions passades han donat vida a un Parlament, el qual, al meu jutí, hauria d'haver pres la precaució de dissoldre's abans d'haver començat a funcionar. És possible que la dissolució abans d'actuar, pogués ésser dita anticonstitucional; és possible que la seva dissolució abans del seu funcionament, hauria estat un acte que fregués la Constitució de la República. Però per a mi, entre fregar les normes que es donà la República, o forjar un instrument per a esclafar la República, no hi ha dubte: s'elimina l'instrument. (Aplaudiments.)

El Parlament actual de la República constitueix per si sol un perill per a la pau republicana, i qui sap si per a la vida mateixa de la República. En aquest Parlament s'han produït dos escàndols. Escàndols de tipus personal? No! Escàndols de tipus de xoc entre dos partits de la República? No! Escàndol senzillament, perquè el Parlament, la seva majoria en un moment determinat, al sol conjur de la dictadura es redreça per aclamar-la en contra de la República. No cap sinó dissoldre'l i fer-ho amb urgència.

Per què no és dissolt el Parlament? Perquè hi ha encara qui té una esperança immovible que es produïxi un fenomen, una cosa així com la conversió dels infidels. Hi ha qui espera que en l'actual Parlament espanyol, la major part de les dretes que han fet la seva propaganda electoral contra la República, que s'aixequen constantment a l'hemicycle contra la República, l'acatin, acatin la República, no que l'estimin ni la serveixin, sinó que l'acatin, que ja suportin.

En qualsevol dels camins que prenguin les hosts feixistes per apoderar-se del poder, ens hi hauran de trobar, perquè no podem de cap manera deixar que la República ens sigui arrabassada de les mans. No podem de cap manera creuar-nos de braços davant la marxa de les hosts de les dretes sobre la nostra República, i així com a la guerra europea en el moment culminant, en el moment de més gran perill, una colla d'herois, entre els quals hi havia els vostres voluntaris, els voluntaris catalans, es posaven davant de les hosts alemanyes per a dir-los: «No passareu!». així nosaltres, republicans catalans i de tot Espanya, hem de fer una unió estreta, plantar-nos en el camí d'aquesta gent que volen implantar el feix a Espanya, i dir-los-hi: «No passareu!». (Grans aplaudiments.)

Republicans catalans, republicans de tot Espanya, davant el perill, davant el risc en què es troba la República, no podem fer més que una cosa: En peu tothom i, com calgui, oposar-nos a l'avenç de les dretes, i vèncer-les reconquistant la República per als republicans. (Aplaudiments.)

MARCEL·LI DOMINGO

La transcendència, l'emoció d'aquest acte, porta al meu record i al cor l'evocació d'un acte semblant. El que en vigílies de la República se celebrà a la Plaça de Braus de Madrid, per totes les forces republicanes. En aquell acte, grandios, imponent, definitiu, les forces republicanes es

panyoles donaren la sensació que la monarquia estava completament acabada, i que l'esperança del nou estat es trobava amb aquells homes que amb disciplina i perfecte coneixement de llur responsabilitat i amb una visió clara de la funció que calia acomplir, es posaven davant el país amb una solució. En aquell acte de Madrid, sobre tots nosaltres, els que ara parlem, planava una ombra invisible, la d'un home representatiu que en aquells moments era expulsat d'Espanya per la dictadura. (Grans visques a Macià.) Aquell home era Macià. (Es repeteixen els aplaudiments i els visques a Macià.) Recordo que en pronunciar el seu nom a la Plaça de Braus de Madrid el públic, amb una rara unanimitat, tributà a aquell home una clamorosa ovació que significava una solidaritat amb el seu comportament i amb la seva vida, dels republicans espanyols.

Ens hem reunit aquí en un acte de transcendència parella, d'igual emoció, perquè si aquell acte representava que els republicans estaven disposats a portar la República, aquest demostra que les esquerres republicanes estan disposades a reconquerir-la i salvar-la. (Molt bé. Aplaudiments.)

Si aquell acte provava que existia un nucli d'homes disposats a ensorrar la monarquia, aquí ens hem reunit un grup d'homes disposats a provar que estem disposats a ensorrar les forces que s'esmercen en prostituir la República, a acabar amb la seva capacitat d'acció i a fer pujant el sentit creador de la República instituïda.

I en l'acte d'avui, com en l'acte anterior, també una figura invisible plana damunt nosaltres: la del senyor Macià, i per això ara dic que els grans homes moren dues vegades: quan moren com a homes mortals que són i quan moren com a grans homes, que és quan moren definitivament, és a dir, quan han deixat d'ésser un record viu en el poble que els ha seguit. I moren també com a grans homes de dues maneres: Quan no han fet una obra permanent, o quan el poble que els ha seguit, afeblit, substituït, no continua les seves obres. Els grans homes moren per al poble quan aquest no ha sabut continuar l'obra d'aquells. (Grans aplaudiments.)

La República va ésser instaurada al nostre país en uns monets que el món sencer vivia una hora revolucionària, i la República portà a Espanya les inquietuds d'una nova civilització i posà la República en mans de les esquerres. Amb un esperit d'harmonia i de transigència dins l'hora revolucionària governaren les esquerres. ¿Com han reaccionat les dretes davant d'aquest comportament de les esquerres? Les dretes davant aquest comportament de les esquerres, en lloc de posar un límit a llur acció, com ho feren les forces revolucionàries, han demostrat llurs transigència, en lloc de situar-se en un pla de comprensió i transigència. Les dretes, amb un esperit demagògic, amb el qual es faran mai elles mateixes, han fet declaracions del tot inapropiades, pròpies d'un estat d'anarquia.

Davant d'aquesta actitud nosaltres diem a les esquerres que ha arribat el moment de combatre, per a anar reconquerint el poder i per a continuar l'obra revolucionària encetada.

Nosaltres som homes de Llei. Ens trobem dintre la legalitat republicana, respectem la Constitució, volem servir-la, no volem anar a accions extralegals ni entossudir-nos en una situació violenta entorn la República. Volem, dintre la Llei, per camins legals, reconquerir el poder. Però nosaltres som homes d'una educació política en la qual l'acció i la lluita política no hi manquen, i si les dretes es comporten en una forma que barrant els camins legals ens obliguen a llençar-nos fora del dret a reconquerir la República... (Aplaudiments.)

No censurem ningú. Les dretes republicanes que vuguin governar amb la República, poden governar d'acord amb la Llei i l'estat d'opinió que les segueix. A allò que no estem disposats és que vulguin governar els que es troben sotmesos per for-

ça. La República no d'estar governada pels que estiguin disposats a servir-la, i no pas pels que es dobleguen davant d'ella amb violència.

Sabem el que és la lluita, els homes que l'any 17 ens trobàvem emprisonats en un vaixell de guerra per defensar la República, els homes que l'any 21 recorriem totes les presons d'Espanya i els homes que els anys 29 i 30 ens trobàvem exilats per la mateixa causa, sabem el que és la lluita i no ens espanta. Per això és que sabem també què representa la República, la nostra República. No pot representar l'estatisme, sinó el moviment cap avant.

I res més. La cosa més grandiosa d'aquest acte d'avui i que no es pot dir en paraules, és la seva transcendència històrica. És un acte que cal repetir-lo per tot Espanya.

Seguidament féu història del que passà a la República francesa en els moments crítics que travessà amb Boulanger i Dreyfus, i acabà dient que l'espectacle d'un poble posat alerta per a defensar el sentit es querrista de la República és la demostració que si es donés el cas d'un atac, sabria defensar la República d'esquerres. (Grans aplaudiments.)

PI I SUNYER

comença dient: Com que suposo que tots vosaltres esteu desitjant oir les paraules dels qui han de parlar en-

cara, dels il·lustres hostes que avui té Barcelona, i com que al mateix temps tindrem altres ocasions, la setmana vinent, per posar-nos en contacte, jo crec que és un deure nostre el reservar la major part del temps d'aquest acte a allò que puguin dir-nos els qui han vingut a honorar-nos amb llur presència. De totes maneres, com que es tracta d'un moment decisiu, com que hem començat ja una campanya, en la qual s'han emprat arguments en contra nostre, podria semblar manca de defensa el que nosaltres no responguéssim. Jo en aquest moment vull contestar especialment — deixant per a un altre acte les respostes a d'altres extrems —, els atacs que se'ns fan pel que representa la compenetració de les esquerres catalanes en aquest moment històric, i després de les nostres relacions amb les esquerres de la resta d'Espanya. Per això jo, en el meu parlament, intentaré de rebatre els arguments emprats en contra nostre.

El poble de Catalunya ha d'haver vist amb una sorpresa extraordinària el que ha estat dit, car jo no crec que es pugui jugar amb el bon sentit d'un poble. Fa poques hores, no ja molts dies s'ha manifestat que les dretes eren favorables a l'autonomia catalana. Veritablement sembla que es vulgui jugar, com he dit abans, amb el bon sentit del nostre poble. És que ho han estat sempre? Que

ATENCIÓ! FIXEU-VOS!

DATA SEMPRE ESPERADA

Avui, dia 8, comencen
les grans rebaixes

PER INVENTARI EN

Magatzems TIVOLI

Casp, 17
(Davant del Teatre)

Flassades - Edredons - Gèneres de punt
Catifes - Cotons

Preus veritablement impressionants!
Preus rebentats!

NOMÉS ELS POPULARS

MAGATZEMS TIVOLI

US OFEREIXEN L'OCASIÓ D'ADQUIRIR ARTICLES DE QUALITAT, A PREUS INCONCEBIBLES

Heus ací alguns dels articles, amb llurs preus de rebaixa:

<p>Flassades llana i cotó, tamany 160 per 215, a ptes. 4⁹⁵</p> <p>Catifes bellutina, mida salt de llit, a ptes. 1¹⁰</p> <p>Pullovers d'home, llana superior, a ptes. 3⁹⁵</p>	<p>Bruses de llana per a nena, tamany 30 i 53, a ptes. 2</p> <p>Echarpes de llana, gran novetat, a ptes. 1⁷⁵</p> <p>Mitges de seda Bemberg, sense cap tara, colors de moda, a ptes. 3²⁵</p>
--	--

i un sens fi d'articles a sota preu

No es tracta de cap liquidació, sinó d'unes grans rebaixes per inventari

Atenció! Regal d'avui, dilluns

Un joc de taula i 6 coberts estil base, de molt bon resultat i de molta moda. **5⁹⁵**

Estalvien diners comprant a bon preu als

MAGATZEMS TIVOLI

Gèneres de gran resultat

Gèneres de gran moda

Descomptes del 10, 15 i 20 per 100 segons la secció.

no ho eren abans, és una cosa que tothom ho sap. He de dir que si les dretes espanyoles haguessin estat abans favorables a l'autonomia de Catalunya, el pecat de la Lliga hauria estat no haver assolit l'autonomia per manca de decisió per a obtenir les llibertats de Catalunya.

Si aquest pecat no existeix, és que aleshores les dretes no eren favorables a aquesta solució.

El mèrit, doncs, d'aquest esforç és de la República, que han donat un règim més favorable de llibertat, i gràcies a aquest esforç, hem conquistat l'Estatut de Catalunya. Si aquest era l'anhel d'ells, tenien una obligació moral d'aconseguir aquestes conquestes i no ho han fet. Només els homes d'esquerra són els que han pogut fer derivar les coses cap aquest moment favorable.

Hi ha encara un altre argument: es diu avui, hom parla avui, que l'autonomia està en perill, i ells diuen que l'única cosa que podria posar en perill l'autonomia de Catalunya seria el descontentament dels catalans en veure com és portat el règim autonòmic.

Jo he de dir que aquest argument que des de fa molt temps s'empra, aquest argument que hem sentit repetides vegades en els actes públics, a les sessions del Parlament de Catalunya, i que no fa molt era repetit en el mateix Saló del Parlament, té un regust antiautonòmic. Enfrontant-m'hi jo he de dir que en aquell temps de la seva bona època, quan l'autonomia representava només una cosa administrativa, un dels seus homes més representatius arribà a sustentar el criteri que l'autonomia era, àdhuc, el dret a governar-se malament.

Aquest argument jo crec que no pot ésser tret a l'opinió pública sense un impudor extraordinari, quan està en el record de tothom el que ocorregué amb la caiguda de la Mancomunitat.

Creiem que no hi ha perill en què pel descontentament dels catalans pugui caure l'autonomia. La Mancomunitat no caigué per aquest descontentament dels catalans. Allò que va passar és que en el moment de perill no varen tenir la decisió i el coratge de defensar-la, i el nostre poble sap prou bé que si es presentava un altre moment de perill, els únics que poden salvar l'autonomia són aquells que varen tenir l'impuls i la decisió de defensar-la i d'aconseguir-la.

Diuen també que un dels avantatges que permetria a Catalunya una marxa endavant, és la formació d'un Govern totalitari. ¿Com pot ésser que per a una acció de govern com el que representa avui la Generalitat, que ja no és una cosa purament administrativa, com ho era la Mancomunitat, que té funcions d'ordre públic, funcions de treball, funcions i aspectes de l'economia, pugui arribar-se a un Govern totalitari? Diuen que seria més fort. I jo he de repetir el que he dit abans. Aquell Govern totalitari, amb un instrument administratiu, evità la caiguda de la Mancomunitat? I diré més, en presentar-se davant de la democràcia catalana haurien de dir quines garanties ofereixen, quines lleialtats poden presentar per a formar part d'un Govern totalitari, car la democràcia catalana té el record viu i sap que tots els moviments que hi ha hagut a Catalunya, el de la Solidaritat, el de l'Assemblea de Parlamentaris, la defeció ha vingut sempre dels sectors de les dretes.

I encara hi ha un altre tòpic que cal desfer. Ens diuen: nosaltres venim a representar la pau de Barcelona i de Catalunya. No és cert, puix precisament la gran tristesa, la gran preocupació de la democràcia espanyola en aquest retrocés transitori i passatger de les esquerres, la gran preocupació és en què es clouen els camins d'una evolució progressiva, d'una evolució normal, d'allò que representa les esperances de les esquerres espanyoles.

I per acabar, vull dir a aquests homes que han vingut a acompanyar-nos en aquests moments, el perquè els hem cridat ací. Els hem cridat perquè tenim una feina conjunta; això és el que nosaltres diem a aquests homes. No perquè intervinguin en una qüestió de

lluita interior, sinó perquè tenim tots nosaltres un treball molt més gran, i així, nosaltres, davant d'ells fem l'afirmació que la Catalunya republicana esquerrista, àdhuc amb les seves llibertats, la seva insubornable catalanitat, no s'ha de desinteressar mai, sinó que cada vegada té un interès més gran per a tots els problemes generals de la República espanyola.

INDALECI PRIETO

En agrair aquests aplaudiments amb els quals em rebeu, em cal interpretar-los com una generosa franquícia vostra, al meu dret d'exposar davant aquesta multitud catalana el meu pensament, contrària a aquella altra actitud completament absurda que ha establert el senyor Cambó aixecant una mena de Duana als límits del territori català.

Com que jo interpreto els vostres aplaudiments com una franquícia generosa a l'expressió del meu pensament en aquests moments, el discurs que havia de pronunciar davant vosaltres destinat a ésser una arenga, desviat per l'emoció tindrà també accents de pregària. Han arribat aquí els oradors, hostes vostres, des dels contraforts de Montjuïc, i encara en el nostre sentiment viu perenne el record multicolor de les muntanyes de flors al damunt i al voltant de la tomba de Macià (Aplaudiments.) Perenne també el record del perfum d'aquelles flors que la devoció i la gratitud d'un poble ha posat en aquell sepulcre.

Quan veia volar enmig l'espai blau del cel català l'avió vostre m'esqueia de pensar que en passar a free de la muntanya de Montjuïc s'enclauava entre les pales de l'hèlix l'esperit de Marià (Aplaudiments.) I el deixava planant damunt d'aquesta gernació, i que aquí sentí i recull el clam de les vostres veus, aquest retruny accelerat del vostre entusiasme que s'aixeca d'arreu d'aquest clos per anar-se a posar a l'entrada de la tomba de Macià. (Aplaudiments.)

Sé que esteu pensant la manera d'aixecar un monument que glorifiqui la memòria de Macià. Res no li ha més trist quan hom passeja per les places de la ciutat i deambula per les avingudes, com el llegir les inscripcions dels pedestals els mèrits dels morts; res no hi ha tan trist com no trobar en el propi record cap vestigi de la memòria d'aquells homes que traspasaren, molt abans que el temps esborri les marques fetes a les lloses. Amb Macià, com amb altres grans homes, això no pot passar, perquè per a succeir això caldria que s'esvaeís tota la gratitud d'un poble. Macià no necessita inscripcions que recordin la seva obra. Si jo fos designat per a representar artísticament en un dels vostres parcs o places o en una de les vostres muntanyes el monument recordatori de Macià, em tindria prou a aixecar un gran cor, roig, botit de sang i de fervor, i que es veïés el fons d'aquest gran cor una flama inextingible, que durant el dia, perquè fes contrast amb el vostre cel mediterrani, fos roja, i a la nit, dins la foscor del cel, brillés blava, com una flamarada espiritual, eterna, que representés el que fou aquell home: El cor de Catalunya. (Enorme ovació.)

Jo he de dir que aquesta oració que havia d'ésser arenga, tindrà accents de pregària. Recordem tots ara amb intensitat Macià i descobrim-nos posant una mà sobre el cor honorant Francesc Macià. (El públic ho fa enmig d'un silenci emocionant, després del qual esclata una gran ovació a honor del senyor Prieto.)

Hi ha qui voldria privar-nos d'aquest dret que ens atorga la vostra acollida fraterna. Tenia segurament el mal propòsit, la idea mesquina de trencar la solidaritat del poble republicà català amb la resta de la democràcia espanyola.

Nosaltres sabem bé que en atorgar a Catalunya les seves llibertats autònomes que avui gaudeix no trencàvem ni vosaltres trencàveu els vincles d'una solidaritat que té pels seus llaços més forts, el p'è desig de

llibertat, i quan en aquests moments, atzarosament perillosos, potser depreniments, veiem nosaltres l'espectacle de les Corts espanyoles, i constatem fins a quin grau ha estat substituït l'esperit de les Corts Constituents i nosaltres sabem d'una manera certa que aquelles Corts fornicades, foren desprestigiades i terides, foren deshonrades, simplement per aquestes dues circumstàncies: Pel seu esperit laic i per haver atorgat l'Estatut a Catalunya. Aquests són els motius de l'odi que he sentit contra nosaltres. (M. li b. Grans aplaudiments.)

Les Corts actives es recolzen en la deslleialtat, en la traïció a l'esperit republicà representats per la conducta del senyor Lerroux.

L'any 17, quan l'assemblea de parlamentaris celebrada a aquesta ciutat suposava una vibració de l'ànima catalana i amb ella la magnífica solidaritat amb l'ànima republicana espanyola, el senyor Cambó traïcionà l'assemblea de parlamentaris. Esclatà la vaga general d'agost del 17, creient tenir la conformitat dels que aquí regionalista, quan aquell moviment fou vençut, no actuà amb la manera que obliga la solidaritat.

El senyor Cambó, amb una execració covarda, amb una covardia del que havia participat al moviment, en veure'l vençut, el blasma. La Lliga Regionalista traïcionà aquell formidable moviment que representava l'assemblea parlamentària i la vaga general. Degut a avantatges coneguts en profit de les llibertats catalanes? No. Va vendre el moviment en pro de les llibertats catalanes, el moviment de solidaritat amb la resta d'Espanya per dues carteres ministerials.

Es posà aleshores la Lliga, degut a aquest oportunisme polític al servei de Catalunya? No. Es posà al servei del rei.

En 1930, quan el règim monàrquic corcà per la seva pròpia contradicció, es defecia i queia, la Lliga Regionalista, en lloc d'associar-se al moviment popular espanyol i d'aquest moviment accentuar-lo, donà també al Lliga Regionalista donà també al ministre, el senyor Ventosa, al qual tingué jo l'honor de substituir a la cartera d'Hisenda.

La Lliga Regionalista tornà novament a traïcionar Catalunya, servint

al rei, un rei en el qual mai, un català, o un espanyol, no pogué posar la més petita esperança de reivindicacions lliberals, perquè era l'antítesi, l'essència, el compendi d'un despotisme degenerat. (Gran ovació.) En aquest eclecticisme polític que distingí el senyor Cambó resta assenyalar la seva fórmula que demostra la seva essència: amb la República? Monarquia? I responso: Catalunya! Com inostrant-se indite rent a les formes de Govern, però a l'hora de la veritat, quan es tractava de Catalunya i quan Catalunya estava vinculada a la República, aleshores de fet el senyor Cambó esborrava els interrogants de les seves preguntes i s'inscriví a la monarquia, posant tota la seva força al servei del monarca. (Grans aplaudiments.)

Per les consciències dels homes directius de les grans zones de la democràcia espanyola, el present l'avui i l'esdevenidor immediat es dibuixen amb aquells trets amb què s'acostumen a dibuixar-se els quadres dramàtics i les accions tràgiques. Hi ha un perill gran, evidentíssim, immens. Es possible que en l'agosemament de la seva insolència, tot i podent fer-se amos del Poder a través d'un Parlament, la deformació republicana del qual suposa una gran responsabilitat per al senyor Lerroux, degut a les seves impaciències, emprin altres procediments. No tindriem dret, cap títol a enfrontar-nos amb les multituds, els homes representants de les esquerres espanyoles, si acceptant d'una manera absoluta la nostra responsabilitat no diguéssim que davant l'intent sediciós de fer-nos amos del Poder per qualsevol mitjà, estem disposats a assumir la direcció d'un moviment revolucionari. (Grans aplaudiments.)

Aquest parlament meu havia d'ésser una arenga. Heus-la ací en aquestes paraules: A lluitar, a vèncer per Catalunya, per la seva llibertat i per la llibertat d'Espanya... (Gran ovació.)

EL SEGURO MEDICO, Passeig de Gràcia 117, 1º. Teléfono 74495

LLEIALTAT AMB CATALUNYA

El senyor Azaña diu: Es la tercera vegada que en el transcurs de tres anys m'adreço a la democràcia catalana, i és veritat que és reduït el nombre de vegades que jo he comparegut davant vostre si el comparem amb els llargs polítics que vosaltres representeu per a mi i amb l'obra política que la República ha realitzat,

ELEGANT

Sap que l'únic perfum és el

Faron Dandy

compost d'essències per homes que li donin virilitat i distinció.

Colonia Loción

la qual jo he donat la meua modesta col·laboració.

La primera vegada fou el 1930, quan encara la República la revolució no era sinó un sentiment nostre, una decisió de la nostra voluntat i una esperança del poble espanyol. La segona fou el setembre del 1932, quan vaig venir a Barcelona en companyia il·lustre, a celebrar amb vosaltres el primer i més assaonat fruit obtingut per revolució pel que ta a Catalunya. I aquesta és la tercera.

I penseu, ciutadans en els diferents estats d'esperit en què vosaltres i jo ens hem encarat en cada una d'aquestes tres ocasions. Aquella primera vegada, essent jo un home desconegut per a gairebé tots vosaltres, vaig tenir ocasió, en una assemblea quasi clandestina que varem celebrar a Barcelona els republicans de dir allà públicament quins eren els meus punts de vista respecte del problema nacional i polític de Catalunya en relació amb tota la política espanyola. I allò que vaig dir allà — ben lluny de creure el que parlava i ben lluny d'imaginar-se els que m'escoltaven que uns mesos després no sé si la sort o l'adversitat, em posaria en el trànsit de fer bones les meves paraules — allò que vaig dir allà, ha estat norma rígida de la meua conducta al Govern i al Parlament, i he complert al peu de la lletra, dintre dels mitjans que dona l'organisme al ple de la lletra, dintre dels mitjans que dona l'organisme parlamentari, tot allò que vaig exposar com a personal fonamental en relació amb el problema de Catalunya.

I l'any passat, quan en virtut de la decisió de les Corts Constituents, vaig poder venir a Catalunya a dirvos paraules de victòria, des del balcó de la Generalitat, vaig dir uns mots que resumien per a mi un esperit de triomf de Catalunya i per a vosaltres unes declaracions d'un polític que havia estat lleial amb Catalunya i amb quelcom més: amb la seva pròpia consciència. Jo vaig dir des del balcó de la Generalitat: Catalans, a Espanya ja no hi ha reis que us puguin declarar la guerra! Aquesta és la veritat magnífica que deuen a la República i al vostre propi esforç, i del fet que a Espanya ja no hi ha reis que puguin declarar la guerra a Catalunya, neixen aquestes dues coses: la llibertat d'Espanya entera i la concòrdia profunda, espiritual, invulnerable, entre Catalunya i la resta d'Espanya, i la gran victòria de la República respecte dels pobles peninsulars, la victòria magnífica del dret dels catalans reconegut per primera volta en l'Espanya contemporània.

Lavabos Cardona Vergara. 1

CAIXES DE CABALS PIBERNAT BASCULES Parliament 9

LA PREOCUPACIÓ DE L'HORA PRESENT

I des d'aquel dia de triomf i de victòria, des d'aquel dia que jo estava en contacte amb vosaltres, amb prou feines han passat un any! I que lluny ens sembla del nostre esperit! Avui no és pas un dia d'estar content, avui és un dia de preocupacions, avui és un dia de recordar els juraments, avui és un dia de mesurar les nostres forces. Per què? Per a tornar a començar, ciutadans! Cal tornar a començar, i si jo us descobris quin és el meu veritable estat d'esperit, jo us diria que davant de la situació actual de la República espanyola, jo tinc el mateix sentiment d'indignació de tristesa, de fàstic i d'impuls combatiu que tenia abans del 14 d'abril del 1931.

Jo vaig dir a les Corts, en la darrera sessió del Parlament constituent, quan encara nosaltres podíem parlar en república al Parlament: Senyors Diputats: S'ha acabat la política republicana, cal tornar a començar la palestra al carrer i al país. A les Corts la República ja no ha de fer-hi res. (Aplaudiments.)

Cal tornar a començar, i jo estic disposat a començar una altra vegada, alligonat per l'experiència. Hi esteu vosaltres? (Veus: Sí! Sí!) I si jo he vingut ací a opinar sobre política catalana i a opinar de la política catalana que és una part principal de la política del meu país, i que té i ha de tenir cada dia un major pes en els destins i viarans de la República d'Espanya; si jo he vingut ací a parlar de política catalana, com ho podria estar fent a Torrejon de Ardoz o a Sevilla, exactament (Rialles) i adreçant-me als mateixos compatriotes i als mateixos conciutadans i als mateixos germans en ciutadania i en republicanisme, si jo he vingut ací ha estat perquè vegeu que sóc el mateix home del any passat. Ho sou vosaltres? (Veus: Sí! Sí! Aplaudiments.)

CATALUNYA AUTÒNOMA DINTRE LA REPÚBLICA

He vingut a considerar els aspectes principals de la situació actual. Em sap greu que avui tampoc no pugui fer davant de la democràcia republicana catalana el discurs que jo voldria fer. El discurs que jo voldria fer davant vostre per a explicar-vos com al meu pensament i al meu cor, Catalunya, regenerada políticament per la República i per l'Autonomia, és per a mi la pedra angular del futur Estat espanyol, al servei, a la creació i a la ruta del qual hem consagrat alguns homes el millor de la nostra vida, el més hàbil dels nostres esforços, allò més car i efusiu dels nostres somnis. Això, però, resta per a un altra dia. Una atenció més urgent ens reclama. Hem de considerar la situació present i la que se'ns ofereix immediatament, però jo, en aquest cas particular, més que res, demano que el poble reflexioni.

LA TEMENÇA A LA POR Sempre han retret a la meua política, que dono massa marge a la raó, a la serenitat de judici. No; i jo estic disposat a rectificar. Han passat les eleccions del novembre, ha esdevingut la catàstrofe electoral que tots estem veient i ha transcorregut un espai de temps suficient perquè el fort de la lluita hagi cedit i perquè els fantasmes que corren gueren el nostre esperit els dies immediats a la batalla electoral, s'hagin fets. El fantasma de la rancúma, el fantasma de l'amor propi ferit, el fantasma de la ira, el fantasma de la por, sobretot el fantasma de la por. Res no em fa tanta temença com la por, no per la mateixa por, sinó perquè la por és el pitjor conseller de la política. Per por han estat comeses, a través de la història de la política, atocitats incomprensi-

bles que no tenen cap més altra explicació que el pànic, l'esfereïment de llurs autors. No caiguem nosaltres ni en l'esfereïment ni en el pànic.

EXAMEN DE LA PRÒPIA CONDUCTA

Què va passar el dia 19 de novembre? Res que no sapiguessin per endavant molts republicans, molts republicans de la nostra pròpia qualitat i confessió, i res que no tinguessin preparat i articulat aquells homes, a favor dels quals es feia la política a Espanya des de l'istiu passat.

La raó immediata del que ha passat — seria més exacte dir l'ocasió — ha estat determinada per dos fets: per una dissolució prematura del Parlament constituent i, cal dir-ho també, republicans, per errors incomprensibles i injustificables en la tàctica electoral. Cal habituar-se en la política de lliure discussió que representa la democràcia a fer examen de consciència públicament també, i quan hom cau en error i se'n paguen les conseqüències, no serveix de res donar la culpa de tot el desastre a l'adversari. És precis també que diguem amb tota claredat si estem satisfets o no de la nostra conducta. (Aplaudiments.)

I jo he de dir, tant si plau com no, tant si sembla bé com si sembla malament, que així com vaig anunciar en un discurs polític del mes de setembre quin era, segons el meu curt i fallible entendre, la necessitat d'una aliança per a donar la batalla electoral pròxima i perillosa per a nosaltres, he de dir també — i avui tinc el dret de dir-ho — que no hi ha cap motiu per estar satisfets dels encerts que en la tàctica electoral han desplegat els republicans de tot Espanya. No hi ha motiu per estar satisfets i d'una gran part de la desfeta i de l'escàndol polític que avui es dona al Parlament, en tenim nosaltres una part principal i gravíssima, i és necessari dir-ho així i d'acord amb això esmenar la conducta. (Molt bé. Aplaudiments.)

EL PARLAMENT I L'OPINIÓ PÚBLICA

Ens deien quan érem al Govern: L'opinió pública està divorciada del Parlament. És possible, contestava jo; és possible; però no és prou que un partit ni dos ni tres aïguin la suposada separació de l'opinió pública d'un Parlament, sense més ni més, sigui polític, sigui prudent, sigui respectuós amb l'interès públic de la República, dissoldre'l, perquè llavors ens trobaríem en el trànsit demagògic, absolutament demolidor de les institucions del règim i del mateix règim, absolutament irreparable, si cada partit quan no li convingués la convivència al Parlament o no li plaqués aquest Parlament, demanava i feia el mateix.

Ara que som en minoria al Parlament de la República, tampoc no sostinc aquesta doctrina. Si hi ha una reacció de dretes és, naturalment — anava a dir sortosament —, perquè és la prova palpitant i afalagadora per a nosaltres que la República existeix i governa. Trista República, mi grat Govern, menyspreable política de la República, si al cap de dos anys i mig tot aquest mós dretista que s'ha aixecat contra nosaltres, hagués vingut cap a nosaltres amb corones de llorer a posar-les als nostres peus! Què hauria estat de nosaltres i què hauria estat de la República si haguéssim fet la unanimitat de tots els espanyols a costa de la institució republicana! A mi no m'importa la reacció de dretes. Em sembla un fe-

nomen normal de la política, un fenomen normal, no solament legítim, sinó fins a cert punt profitós per a nosaltres. A mi em semblaria també just, legítim i convenient per a l'estabilitat del règim, si quan hagués arribat el moment oportú de dissoldre les Corts, aquells que s'haguessin presentat davant del sufragi universal enarborant una bandera republicana en la qual hi hagués inscrits procediments nobles, actituds i propòsits contraris al nostre, però republicans, republicans abans de presentar-se davant del sufragi universal, aquesta gent, amb aquestes banderes, amb aquesta consciència política, conquiestessin la voluntat del sufragi. Tindrien un perfecte dret a governar la República si nosaltres no els sabíem vencer a les urnes, a la palestra electoral. (Molt bé. Aplaudiments.)

LA MANCA DE S'N'ERITAT DE LES DRETES

I en la constitució de la República hi caben diferents polítiques, diferents sentits de la política: la que representem nosaltres, la que puguen representar altra gent més o menys d'esquerra que nosaltres, una política més moderada, de conservació, en fi, la que sigui; però el que no està previst en la Constitució, el que no està permès pel règim, el que repugna a una consciència política honrada, és la miserable corrupció, l'espantosa immoralitat de presentar-se davant d'un cos electoral amb banderes destructores de l'essència del règim, i després, quan s'ha conquerit la voluntat de les dones, dominades per la religió o pel capella, i la dels electors, subornats per diners, amb aquestes banderes, ostentant aquests principis, tenir la pretensió i l'audàcia de voler governar la República, essent que no feien volèria la mateixa bandera davant el cos electoral. Això, ciutadans, és la més enorme immoralitat política que s'ha comès en el nostre país.

Quan es deia que les Corts s'havien divorciat de l'opinió pública, jo fins a cert punt ho admestia, pensant una possible desviació normal d'una part del sufragi, cap a un cantó que els pogués semblar més moderat dintre la República. Com deia abans, podien haver conquerit l'opinió pública elements republicans de color diferent del nostre. Això em semblava just i legítim; i ben dirigit per homes d'estat, podria i tot ésser convenient, però és que aquest divorci de l'opinió pública i les Corts no s'esqueia dintre el camp republicà. S'esqueia fora de la República, i ben palès ho tenim al Parlament. És que a Espanya el sentiment republicà ha fet una cabriola? No! Per altra part, si més no, això també estava previst.

LES LLEIS DE LA REPÚBLICA CONTRA LA MATEIXA REPÚBLICA

A favor de la Constitució liberal de la República i de les lleis liberalíssimes de la República, comencen aquells elements a emprar en contra de la República les pròpies armes jurídiques i lega-s que el règim s'ha donat i tots aquells elements partats pel moviment popular de l'any 31, que ni tan sols aparegueren en aquelles eleccions per a complir un dret electoral, ara es creuen amos de la situació i es llancen, compactes, acompanyats pels vots femeníns a la reconquesta de poder que perderen l'any 31.

Augment de l'opinió monàrquica espanyola? No ho crec. El que passa és que els que s'havien abscondit, espantats durant dos anys, han tret el cap i han vist en la dissolució del Parlament constituent l'ocasió de prendre la revenja.

LA DISSOLUCIÓ DE LES CORTS CONSTITUENTS

I per què s'ha dissolt el Parlament Constituent? Doncs, és ben cert que no se sap. Ho he preguntat moltes vegades, i mai ningú no ha sabut respondre'm. Per què s'ha dissolt el Parlament Constituent? Al Parlament Constituent, quan nosaltres vàrem deixar el poder, hi havia

una majoria de Govern. Comptàvem amb la resolució dels socialistes de no hostilitzar ni fer impossible la vida dels Govern republicans, i comptàvem amb una majoria de republicans per a recolzar aquell Govern. El Parlament s'ha dissolt, no sé perquè; però en sé les conseqüències. No se m'han escapat els motius llunyans de la dissolució del Parlament.

L'ARTICLE 26 DE LA CONSTITUCIÓ, MOTIU D'ODI CONTRA LA REPÚBLICA

Assenyalava Prieto una especificació dels motius generals que jo anunciava abans: A governar en república, i l'haver estat fidels als principis de la República i als nostres compromisos amb l'opinió pública. Amb tot, no crec que tinguin la mateixa importància tots els motius que s'argüeixen contra el Parlament Constituent. Al meu entendre n'hi ha un de principal. Un de decisiu: declarar al Parlament que amb obstrucció o sense, amb aldarulls al carrer o sense, jo estava disposat que fos aprovada, per ésser l'expressió autèntica de l'article 26 de la Constitució, aquell dia vaig comprendre que el nostre Govern i el nostre Parlament es trobaven ficats en una maredada, la més tumultuosa i imponent com no havia vist cap altre Govern. Era l'article 26. Era la Llei de Congregacions. La campanya electoral els nostres adversaris l'han feta explotant aquest tema. Tota altra cosa, ben poc els importava!

L'ESTATUT DE CATALUNYA

L'any passat tingueren per plataforma l'Estatut de Catalunya. Portaren la campanya fins a la intemperància, adhc arribant a les concieències innocents que per la seva poca instrucció política creien com article de fe les infàmies que es deien contra nosaltres i contra les aspiracions de Catalunya. Fins i tot hi hagué gent per dir en ple Parlament que el Govern que jo presidia i personalment el seu president, sostenia la campanya del'Estatut per no perdre els quaranta vots dels diputats catalans. Al qui per sentit polític té aquesta migradesa i vacuitat d'ideals no es pot fer altra cosa que combatir-lo. No vaig respondre res; però es feu aquesta campanya tremenda que culmina — no ho ablidéssim! — en un aixecament armat contra la República. Amb tot, s'aprova l'Estatut, i ara ja no espanta ningú. Fins i tot he vist amb sorpresa — no cal dir plaent — que alguns dels més tossuts enemics de l'Estatut, quan només era dictamen de la Comissió parlamentària, es disposen a rebre amb els braços oberts l'Estatut basc. A què ve aquest canvi? Quines diferències hi ha entre un i altre text? Els conec tots dos, però tampoc no ho endevino. Però cal fer constar que tot allò de l'Estatut no passava d'ésser una plataforma erigida contra el Govern de les Corts Constituents. Vingué la batalla, es guanyà i ja ningú la recorda, com no sigui per anar-

hi a recollir a mes contra la República, contra aquell Govern i contra aquelles Corts.

LA COLLABORACIÓ SOCIALISTA

Després ha sorgit una altra plataforma, que és la de la col·laboració socialista. Aquella que jo havia lliurat la República als socialistes; potser hi haurà un dia que podran tornar-me-la. (Aplaudiments.) Era absurd, intensament grotesc allò del lliurament de la República als socialistes. No s'havia fet res més, no havien pres altra cosa que la part de Govern que corresponia a les seves forces parlamentàries. És la negació del sentit polític, l'anul·lació de la visió de l'esdevenidor que ha de correspondre a un home d'Estat; és la negació del desinterès patriòtic i cívic, és el descor·eixement del veritable interès nacional, creure que tots els problemes de la contesa de classes, quan es té l'encert de convertir-lo en un problema, polític i parlamentari, es limiten a l'esquifit, transitori i pobre problema de saber si una minoria és o no part al Govern.

El que no tinguí dels problemes d'Espanya una visió més àmplia que aquesta, ni sign. capaç de discernir un altre criteri millor, més li valdria penjar-se amb la corda dels seus propis errors... (Aplaudiments.)

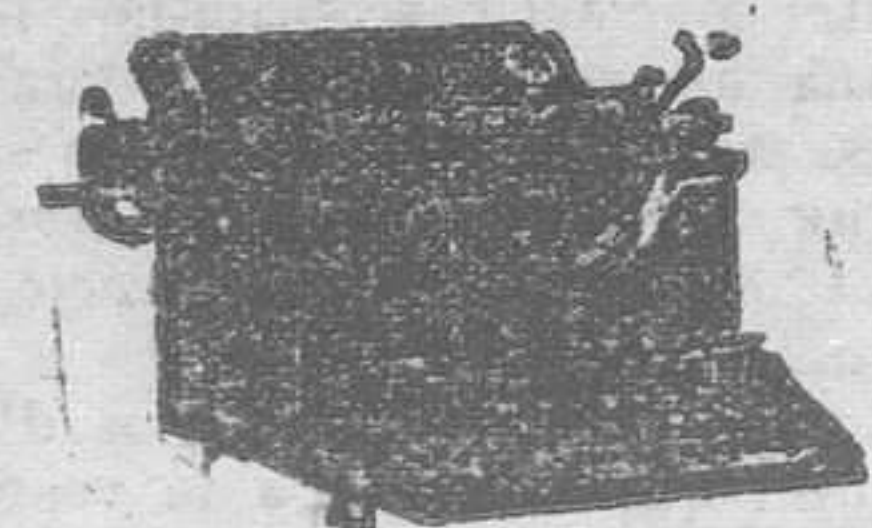
Tanmateix, també la plataforma socialista s'estendrà. Els socialistes sortiren del poder, se n'anaren i, no obstant, els atacaren cada vegada més forts. Era l'art. 26, era la política laica, era la manobra abscondida que té a les seves mans els recursos econòmics, que el permeten marxar damunt les dues vies; la via religiosa, fent la campanya política a través de la i dels instruments d'organització de l'Església; la via econòmica, agarratan. el poble que no ha fet altra cosa fins ara que espègr de la República sense haver-se cansat encara de tenir esperança. Aquesta és la veritat o almenys la causa principal en la campanya contra la República, contra les Corts Constituents havia defensat

Es veu ben clar, ciutadans, que per a aturar aquestes aspiracions republicanes fou dissolt el Parlament. I ara, jo diria, parafrasejant les gasetilles de les comptadureries dels teatres, que l'èxit ha sorprès a la mateixa empresa.

Però jo no crec que en la pròpia legió de l'agrariisme i dels seus aliats poguessin sospitar que els anava a sortir tan rodona l'operació i jo crec, a més, que els partits polítics i les personalitats polítiques que abans de dissoldre's el Parlament, per una errada visió de l'Estat i de la política a Espanya, se'ls ompliren els ulls de candidatures i de vots, que qui més qui menys cregué que pel seu compte anava a portar quasi la majoria al Parlament. Jo no crec que ara davant els fets ocorreguts tinguin motius per a estar contents. Parlo dels republicans... (Aplaudiments.)

Massa succés, massa triomf; però examinant les coses amb serenitat, la

DEMOUNTABLE

La màquina d'escriure que no té rival, més perfeccionada i de més resultat.

MAQUINES DE SUMAR, DE CALCULAR, PROTECTORES DE XECS, MULTICOPISTES I ACCESSORIS DE LES MILLORS MARQUES

J. SERRA - Casp, 4 - Telèf. 19861 - BARCELONA

TALLADORES DE FIAMBRES I MOLINETS PRAT El nom Prat garanteix la qualitat de les seves construccions. Demaneu-nos un apartell de demostració. FRANCESC PRAT BOSCH - Guifrà, 109 - 113 - BADALONA

situació de les forces parlamentàries respon exactament a la situació de l'opinió pública a Espanya? Cal tenir en compte que el resultat del sufragi, impossible d'emmotllar sincerament a l'onduació de tota una opinió nacional, sempre o quasi sempre vénen a donar resultats en certa desproporció amb llur contingut.

I hom ha de tenir en compte la desorganització dels partits republicans, les desunió dels partits d'esquerra, el poc d'una llei electoral que fou pensada en el Govern i aprovada al Parlament, amb la declaració expressa que per una llei electoral, amb primes enormes a la majoria, fabricada per a sollicitar i obtenir la coalició de forces d'esquerra i, amb ella, una gran majoria al Parlament. I aquesta llei electoral aprovada amb aquest propòsit exprés i manifest, al cap de dos mesos els partits l'usen al revés, i lliuren els avantatges de la llei electoral als qui han encertat a coaligar-se o aliar-se en els termes que estem veient a les Corts de la República. Si hi afegim la influència del vot de la dona, tindrem tots els elements de l'èxit i de l'aparent abassegadora victòria de les dretes espanyoles.

Jo tinc la seguretat que si hom fes una prova en un termini breu, i si en lloc d'estar discutint ara, com ja deia en el mes de setembre, fos rectificada la posició i la conducta, el resultat seria absolutament distint.

Estimo que en el Parlament actual, tal com deia abans Indalecio Prieto, es dona el cas xocant d'un Govern compost per republicans que no tenen una majoria republicana per a governar. Jo recorde amb quin interès heu parlat quan nosaltres érem al Govern, amb una majoria, en veure que ens mancaven un o dos o trenta vots, i quan en mancava un, deia: aquest Govern detenta el poder, no té majoria, i jo dic ara, que aquest Govern no té majoria ni la pot tenir. (Aplaudiments.)

Espanya l'extraordinari espectacle de la República sense Govern. Perquè no l'hi prou d'estar al Poder ni acceptar la responsabilitat de despatxar els assumptes de cada dia, i mantenir l'ordre públic per poder que hom governa. Resta la República sense govern com un vaixell abandonat al mig de la mar, sense vela ni timó. Així resta el Govern, a mercè de les batagades dels grups de la dreta que els han ofert llur prestació a canvi d'aquest o d'altre avantatges, els uns més escandalosos que els altres.

En tal situació de desamparança ve actuant per manca de concepte de la vida pública, per manca d'orientacions i propòsits. I així hom vist com ahir el senyor President del Consell digué als periodistes que ell portarà a les Corts un projecte d'amnistia, i que quant a la seva extensió, s'atindrà a allò que digui la majoria de la Cambra, igual si és de dreta com d'esquerra. Jo no he vist mai un President del Consell que en una qüestió capital per a la República, com ho és avui per avui la qüestió de l'amnistia, digui que farà allò que diguin les dretes o el que diguin les esquerres, segons llur major o menor nombre de vots.

La impressió de farsa, de comèdia, que dona el Parlament, per manca de sinceritat de la pròpia convicció i per manca de claredat de la pròpia posició, és veritablement vergonyosa. Ningú no creu allí en el paper que aparenta representar. Tothom està tement quelcom que pot passar, i sort en tindrem si un succés sentimental, com el que fa poques tardes va produir-se a la Cambra, pugui demostrar al règim que encara resta a la Cambra una expressió de dignitat i de sentiment.

Som a mercè d'un moviment sentimental d'una Cambra que en la seva majoria no és republicana, aquesta és la situació tràgica, a la qual ha arribat el nostre país. I tot això, a canvi de què? Doncs a canvi de destruir algunes de les obres capitales de la República, entre d'altres l'article 26. Per tal que ningú no es doni per enganyat, les dretes han expressat el seu propòsit que aquestes Corts passin el termini legal, després del qual la Constitució permet d'ésser reformada per acord del Parlament; és a dir, per a reformar,

aleshores l'article 26.

Em semblà un somni; convé recordar, però, a tot el país que l'article 26 de la Constitució és una obra transaccional i de la qual tinc motius per a recordar-me'n; una obra transaccional perquè a la Cambra constantment hi havia potser una majoria intransigent sobre el particular que hauria votat un text molt més rigorós, i una fracció que era també potser la meitat de la Cambra, que tenia un sentiment més moderat en aquell assumpte. I per arribar a un acord en aquella memorable sessió, jo vaig proposar una solució, que és l'actual article 26. Fou acceptat per tothom, a títol transaccional, depasant uns i altres llurs especials i particulars compromisos de partit.

Ah! Era una transacció, i jo no estic pas arrepenit d'haver-la trobat. No estic arrepenit, però poden arrepenir-se altres, i sense necessitat que ningú no s'arrepenteixi poden venir-ne d'altres també que sense topat amb l'arrepentiment en llur camí, tampoc no estiguin conforme amb l'article 26 i vagin a la revisió de la Constitució per tal de modificar aquest article. Ja veurem en quin sentit es modifica, perquè és ben possible que aquells que intervingueren en l'acord transaccional hagin de reconèixer que el nostre esforç de limitació i concòrdia no ha estat comprès, ni agraït, ni apreciat, i hagin de deixar anar les regnes de la moderació perquè cadascú faci amb l'article 26 allò que els seus apetits polítics... (Aplaudiments que no permeten d'oír el final de la frase.)

Aquest ser el cavall de batalla de les Corts, i jo espero que dintre de quinze o vint dies, quan el programa del Govern estigui esgotat, perquè amb la gran majoria condicional que li presten les hostes d'Acció Popular i agraris, que s'ofenen si se'ls pregunta si són republicans, que prenen com una desconsideració personal si se'ls pregunta per llur fe política i se la callen, amb l'ajut condicional, dic, que aquestes gentes li presten, mentre el Partit Radical no es recobri i abandoni el camí equivocat on un mal sentit de la disciplina de la política l'ha ficat, per a mal de tots, mentre no recobri el seu text republicà i trenqui aquesta aliança que jo espero serà transitòria amb aquesta gent que no és ni serà ja mai republicana, sense força en la Cambra, s'esgotarà, senyors, el programa de negació i destrucció de l'obra de la República.

I jo dic als republicans del Parlament, siguin o siguin, que en l'època en què nosaltres preponderàvem a les Corts, jo havia dit moltes vegades, en les hores de lluita més viva, als republicans, no dieu ni feu coses irreparables, no ens fem la il·lusió que la República està preparada i forta sense temença a res. No perdeu de vista l'esdevenidor. No m'han fet gaire cas, però jo seguixo mantenint que cal arribar a la solidaritat republicana amb els socialistes. Jo no entenc com pot haver republicans que per tal de satisfacer un desig de partit, després de tot natural i que uns altres participen, per tenir la galania d'o-tentar la representació del país i de la República, poden posar en compromís aquells homes als quals deuen el seu nom, a aquells homes als quals deuen els seus títols per a governar.

NO ES POT ADMETRE QUE UN GOVERN REPUBLICÀ ESTIGUI MOGUT ENTRE BASTIDORS PELS SEUS PITJORS ENEMIGS

Si hi ha a la Cambra o al país algú que senti l'arrogància de creure que es pot encarregar del Govern de la República sense ésser republicà, que prengui el Govern. El que no es pot admetre és la hipocresia i la farsa, el que no es pot admetre és que un grup, un Govern de republicans, estigui mogut entre bastidors pels seus pitjors enemics. Acció Popular, agraris, monàrquics, tenen majoria a la Cambra; doncs que ocupin el banc blau. (Aplaudiments.) Que ocupin el banc blau i ja veurem el que passa al país. El que no es pot fer és continuar enganyant-lo per més temps. El que nosaltres volem aquí, jo el m's mo'est, és renovar davant vosaltres, part principal de la democràcia

republicana d'Espanya, la promesa i l'ofertim que tantes vegades hem fet i que crec que hem ja començat a complir en actes de govern i en lleis de la República.

QUÈ REPRESENTA LA REPÚBLICA

El que jo prenc com a base d'una acció política es redueix a poques paraules: República; República perquè és l'expressió autèntica de la consciència nacional; República, perquè no es tracta d'un misticisme polític, com algun dilettante m'ha tirat en cara a mi; no és un misticisme republicà que substitueixi un altre misticisme polític.

La República, a Espanya, avui any 1934, és la cosa més real que es pot forjar, perquè no és solament l'alliberament de la tirania a què estava sotmès el poble espanyol durant centenars d'anys, sinó la possibilitat única de la nostra incorporació a la civilització i d'enlairament del nivell moral del poble espanyol. Això és per a nosaltres la República: República, Llibertat i Democràcia.

ENFRONT DE LA DICTADURA LA DEMOCRACIA

M'interessa cridar la vostra atenció sobre això. Jo no deixaré mai d'ésser liberal ni mai he deixat d'ésser democrata. Conec totes les lites que té el règim democràtic, totes les seves insuficiències, tots els seus desorbs, però no estic disposat a rendir-me mentre no es trobi un sistema que garanteixi la lliure selecció de les idees, la llibertat de consciència i la responsabilitat dels encarregats del poder públic. Quan s'hagi trobat un sistema de Govern que enllaci aquests capítols, podem deixar d'ésser democràtes i serem una altra cosa. Mentrestant jo no deixaré d'ésser-ho mai, i no deixaré mai d'ésser-ho, malgrat les sirenes que canten constantment a l'oida de qualsevol home polític que és al Poder prop d'ell. A voltes no són sirenes, sinó eixordadors corns de no sabem quins monstres marins. No, i jo entenc la República com a expressió de la llibertat i de la democràcia, i contra els atemptats a la democràcia i a la llibertat, que és atemptat contra la República, jo no hi oposo altra violència que la democràcia. Quan a mi se m'amenassa amb la dictadura jo no oposo la dictadura, sinó la mateixa democràcia. La manera de combatre una dictadura no és pas posant-n'hi una altra enfront, sinó posant-li enfront el poble lliure i organitzat per a defensar-se amb la seva democràcia. Nosaltres no hem suportat la dictadura i tampoc no vull que s'hagi de suportar amb nosaltres cap dictadura, i no estem disposats a cap dictadura, passi el que passi. D'això no me n'apartarà ningú.

Quan jo dic, doncs, República, vull dir Llibertat i Democràcia; però també diré dues paraules que m'han estat retretes com un defecte personal, diré també, Llei i Autoritat. Però l'Autoritat no són els agents, l'Autoritat és el Govern i dintre del Govern, la República i la consciència. L'Autoritat és l'ordre espiritual.

QUÈ ÉS L'AUTORITAT D'UN GOVERN?

Vosaltres que sou uns democràtes ayesats i experts, no teniu necessitat que jo us defineixi en què consisteix l'autoritat d'un Govern. Vosaltres ja ho sabeu. Sabeu els Governis que a Espanya han tingut l'autoritat i sabeu quins no la tenen i perquè. I això ho puc dir davant de 40,000 escriptors. I jo pregunto, i ningú no em contestarà, jo pregunto, dic, si algun dels motius que ara estar en vista per aquesta o l'altra resolució del Govern o de les Corts, si algun d'aquests motius podria ésser proclamat ací, en aquesta Plaça, a l'esquard de tothom, sota el sol brillant de Barcelona. (Llus: No, no.)

Perquè manca l'autoritat en els directores de la política republicana. Una autoritat al Poder sense autoritat moral, amb la conducta sense tara en temps anteriors al règim. Jo sé i jo afirmo, que s'han tingut de produir lluites tempestoses en alguns esperits quan en dies cri-

tics per a la República, nau resta flotant i trepitjant el sol espanyol, testimonis que podrien alçar llur veu acusatòria i que no ho faran mai, no sé si per un mal entès respecte i consideració, que no té cap valor en la vida pública. En aquesta manca d'autoritat no s'hi pot incórrer impunement. En això, nosaltres, jo, no hi caurem mai.

COALICIÓ D'ESQUERRES FAVORABLE A LA REPÚBLICA

Per aquesta obra sí que us convindo i que l'exemple que doneu a Catalunya, d'aquesta primera coalició electoral, cundeixi per tot Espanya. Algú dirà: però aquest home es passa la vida forjant coalicions electorals... No. Cada dia té el seu afany. Vosaltres teniu diumenge vinent unes eleccions i el del dia és que actueu per a guanyar-les.

Ja veurem què passa l'altre diumenge. Qui sap el que hauré de fer l'altre diumenge: ara, però, com que es tracta de la lluita electoral, la veritable república és la vostra coalició. I heu tingut l'encert d'aconseguir-la, i aquesta cal presentar-la com un exemple a tots els republicans d'Espanya. Jo sempre he tingut confiança en vosaltres, catalans. Sempre. Paro amb vosaltres, catalans republicans; aquells que heu sabut mantenir una bandera sagrada que a vosaltres... A vosaltres us parlo, catalans republicans i democràtes que heu ajudat el Govern de la República a realitzar una de les seves obres més estimables i més inesborrables. Parlo amb vosaltres, catalans, que per temer més arrejada i experimentada la sensibilitat política i la mateixa disciplina política, esteu obligats a no reclore-us dintre les vostres fronteres catalanes, sinó a estendre la vostra política i el vostre exemple per tots els recons de la terra espanyola, que prou necessitada està de saber allò que el desinterès, l'empenta i la disciplina valen en la Història i en la pròpia consciència política d'un poble.

COM PARLO AMB ELS CATALANS

Parlo amb vosaltres, ciutadans de Catalunya entera, no cercant l'agraïment o l'estimació d'una part del país, sinó com la consagració d'una política meditada llargament i desinteressada amb les experiències del meu país.

No es tracta d'agrair res, sinó que cadascú tingui la consciència de la seva obligació com l'hem tingut nosaltres, perquè tinc l'orgull de dir-vos catalans, que jo no us he enganyat mai, perquè ja us vaig dir el primer dia — i ací hi ha testimonis que m'es coltaren, quan parlava en el Patria l'any 1930, que jo creia en el problema català com el primer problema espanyol, i que quan jo tornés a Catalunya, conscient del poble que tenia davant meu, amb les seves aspiracions polítiques, aquestes aspiracions ja serien complides.

Acabo, ciutadans, alçant el cor amb vosaltres per la nostra República que és l'expressió ideal de la Pàtria dels nostres sentiments íntims d'espanyol i de catalans, i per la victòria de la civilització i de l'esdevenidor de la nostra estimada Espanya. (Gran ovació.)

A LA SORTIDA

L'acte acabà a dos quarts de tres de la tarda.

El públic seguí aguardant la sortida dels oradors, que amb grans dificultats es poderen fer pas per entre la multitud que anava darrera els cotxes i els vitorejava.

Així mateix fou constantment ovacionat el pas del President de la Generalitat, el qual era acompanyat dels senyors Prieto, Casares Quiroga i Marcel·lí Domingo.

A un quart de quatre de la tarda, davant de l'hotel Colón, on s'hostatjaven alguns dels oradors, hi havia nombros públic que esperava llur arribada.

UN INCIDENT

Durant la celebració del míting, un subjecte s'esmerçava en sabotejar les instal·lacions de la ràdio, tallant els fils. Fou detingut per un alumne de l'Escola de Policia de la

Generalitat i conduït a la Delegació del Passatge d'Ortigosa, on, després d'haver declarat, fou posat en llibertat.

UN ALTRE INCIDENT

En sortir de la Plaça Monumental el carro que havia estat utilitzat per a portar les cadires de la presidència de l'acte, topà amb un pal suport de les línies telefòniques.

Per aquest motiu fou interrompuda durant tres minuts la radiació dels parlaments, el temps just que els calgué als operaris per arranjar els desperfectes.

ACCIDENT D'AUTOMOBIL DEL QUAL RESULTA GREUMENT FERT EL GOVERNADOR DE HUELVA

Huelva, 7. — Avui al matí sortiren en automòbil cap al poble d'Ayamonte, on havia d'imposar-se una creu de mèrit a un policia, el governador civil d'aquesta província, senyor Enric Malvozoz, i el capità d'Assalt, senyor Miquel Silvestre. En arribar l'automòbil a una corba molt pronunciada que hi ha a l'entrada del sudit poble, es desvià el vehicle per un marge, donant una forta topada contra terra.

De l'accident resultà amb ferides greus el governador, senyor Malvozoz, i el capità senyor Silvestre, amb ferides menys greus.

LA GASETA

Madrid, 7. — La Gaceta publica, entre altres, les següents disposicions. Decret de la Presidència, disposant que cessin en el càrrec de governador de Lleida, Antoni Ventós; de Girona, Lluís Prunés; i de Tarragona, Tomàs Ramon Amat.

Decret nomenant vocals propietaris del Tribunal de Garanties Constitucionals, elegits per les Corts, els diputats González Meras i Basili Alvarez.

Marina. — Decret, disposant que Sergi Andion, en deixar el càrrec de sots-secretari de la Marina civil, continuï en el de president de la Comissió que ha de verificar els estudis econòmics de la Societat Espanyola de Construccions Navals.

Presidència. — Ordre, disposant que el director general del Marroc i Colònies, senyor Llàcid Alvarez Buylla, cessi en el despatx de la sots-secretaria de la Presidència.

Justícia. — Ordre, nomenant magistrat, suplent de l'Audiència de Lugo el senyor Tomàs Pardo Menéndez.

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly-Baillière - Riera)
MÁS DE 2.000 PÁGINAS
MÁS DE 400.000 DATOS Y SEÑAS
del Comercio, Industria, Agricultura, Minería, Ganadería, Profesiones, etc., existentes en la extensa y rica región catalana

CUATRO PRECIOSOS MAPAS EN COLORES DE LAS PROVINCIAS DE BARCELONA, GERONA, LÉRIDA Y TARRAGONA

Precio de un ejemplar, fuertemente encuadernado
VEINTICINCO PESETAS (Gratuito de portes en toda España)

Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A. Edifici G. - Carrer de B. - 11 - BARCELONA

DESPRES DEL MITING

Opinions de diverses personalitats

OPINIONS

Després del miting, sollicitarem de les més rellevants personalitats dels partits republicans d'esquerra, quina impressió els havia causat l'acte que acabava de celebrar-se i la repercussió que aquest podia tenir amb referència a l'esdevenidor de la política espanyola.

Heus ací les respostes:

MANUEL AZAÑA

— Una demostració magnífica i una prova de republicanisme i de fermeza. Catalunya, pedra angular del règim republicà, ha palesat que pot constituir l'avançament inicial del resorgiment de l'esperit esquerrista.

INDALECI PRIETO

— Senzillament meravellós.

HONORABLE SENYOR PRESIDENT DE LA GENERALITAT

— Impressionant. Les llibertats de Catalunya queden assegurades per la decisió de tots els demòcrates de terres espanyoles.

La República està fermament garantida per la voluntat insubornable de tots els que varem portar-la.

CASARES QUIROGA

— És l'acte cobejat de consagració de la unió dels republicans.

MARCELLI DOMINGO

— Magnífic. Imponderable. Aquest acte en recorda un altre d'equivalent: el de la Plaça de Braus de Madrid, en el qual tots els republicans units decretàvem la fi de la monarquia.

L'acte d'avui posa en evidència la força revolucionària i constructiva de les esquerres. De les esquerres, que són la garantia de la reconquesta, l'alliberació i la consolidació de la República.

JOAN CASANOVAS

— L'acte d'avui ha demostrat que Catalunya està a la barricada per a la defensa de l'autonomia i de la República.

VENTURA GASSOL

— És el poble de Catalunya que mobilitzà en defensa de l'Estatut i del sentit esquerrista de la República, i un crit als altres pobles germans d'Espanya perquè segueixin per aquest camí.

JAUME AGUADE

— La d'un poble a peu dret en defensa de les seves llibertats. Llibertat i justícia social, que són els alts valors universals que estan en perill en la República espanyola i arreu del món.

LLUHI I VALLESCA

— Azaña ha estat magnífic en la seva claredat. Tot l'acte ha estat d'una esplendidesa emocionant, que fa sentir espanyola en la reconquesta de la República.

JOAN COMORERA

— Immillorable, encara que espèrma. Immillorable, no per la quantitat d'actors, sinó per l'esperit comitiu de la massa.

Ningú no pot dubtar ara que el poble vol l'entesa cordial de les esquerres per a realitzar una immediata i efectiva revolució: la revolució que no varen fer els homes líders del primer temps de la República.

NICOLAU D'OLWER

— Magnífic. L'acte d'avui representa la consagració de la unió d'esquerres.

Crec que aquest és el primer acte de la campanya que cal emprendre arreu d'Espanya per a la conjunció de les forces republicanes d'esquerra. Catalunya és un exemple per a la resta de la península i ha assenyalat el camí a seguir.

ELS TRES MOMENTS CULMINANTS DE L'ACTE

En el grandios act d'ahir es registraren moments d'un entusiasme i vibració forta. Culminaren, però, tres fets damunt de tots.

Extraordinària i emotiva fou la ovació que es produí a l'entrada dels

senyors Azaña, Prieto, Casares Quiroga, Marcellí Domingo i Lluís Bello.

Un acte d'adhesió entusiasta es registrà en la persona de l'honorable President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, quan aquest fou adreçat pel públic.

I, finalment, en el transcurs del brillant discurs del senyor Prieto, quant, referint-se a Macià, digué que els grans homes no moren si el poble sap continuar la seva obra, i acabà amb una lírica frase — la tràndamunt el pit — mentre la multitud, guardant un emocionat silenci a la memòria del gran lliberador, després del qual esclatà la més emocionant i intensa ovació del matí.

FRASES

Cal remarcar les frases que el públic subratllà amb més entusiasme. Del senyor Casares Quiroga:

«Venimos a reconquistar la República.»

«Somos tan catalanes como vos otros.»

«Decidles al Fascio que ¡no pasarán!»

Del senyor Nicolau d'Olwer:

«Aquest acte és la consagració de la unió de les esquerres catalanes i pot ésser el primer pas per a les de tota Espanya.»

Del senyor Marcellí Domingo:

«Volem, dintre de la Llei, salvar la República, però si els camins legals queden tancats, nosaltres, que som homes fets a l'acció, ens tornarem a llançar fora la via del dret...»

D'Indalecio Prieto:

«Macià no necessita inscripcions a la seva obra. El es el corazón de Catalunya.»

«Las derechas andan dos grandes odios. Lo que ellas l'aman el ataque a la religión y nuestro Estado.»

«A vosotros los catalanes se os odia por liberales, por republicanos y porque saben que aquí tienen el obstáculo insuperable...»

«Estamos dispuestos a afrontar la dirección de un movimiento revolucionario.»

Del senyor Manuel Azaña:

«En las actuales Cortes no tiene nada que hacer la República.»

«Yo estoy dispuesto a empezar otra vez, y supongo que vosotros también lo estáis...»

«¿Por qué se ha disuelto el Parlamento Constituyente? Yo no lo sé, porque nadie me ha dado la respuesta...»

«¿Qué hace este Gobierno que no tiene mayoría, ni la puede tener?»

«¿Pueden los actuales dirigentes decir así, públicamente, los motivos que les hace seguir en el poder?»

DURANT L'ACTE

Durant el transcurs de l'acte un avió volà per dues vegades damunt de la Plaça de la Monumental, fent algunes evolucions. Fou saludat amb simpatia pel públic.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT OBSEQUIA ELS EX-MINISTRES DE LA REPÚBLICA AMB UN APAT A LA FONT DEL LLEÓ

Després del miting a la Monumental, els ex-ministres de la República que vingueren a Barcelona per a prendre part en el miting foren obsequiats pel President de la Generalitat, senyor Companys, amb un àpat a la Font del Lleó.

Hi assistiren els senyors Riya Cherif, Nicolau d'Olwer, Cassol, Prieto, Casares Quiroga, Martí Esteve, Terradelles, Xirau (A.), Alavedra, Gubern, Bolívar (ex-subsecretari d'Instrucció Pública) Lluhi, Domingo, Casanoves, Azaña, Aiguader, Pi i Sunyer, Bello, Dencàs, Artur Menéndez i Lopeç Llaúsans.

Als postres, arribaren els senyors Sandino, Ametlla i Hurtado.

A la taula, com ocupant dues presidències, seieren, en entronc de l'altre, els senyors Companys i Azaña. El President de la Generalitat tenia a dreta i esquerra els senyors Prieto i Casares i l'ex-cap del Govern de la República els senyors Casanoves i Aiguader.

Durant l'apat s'inicià una animada conversa sobre temes polítics d'actualitat, que es perllonga, prenent un interès creixent, fins a dos quarts de set del vespre.

En aquesta conversa que, com deiem, fou interessantíssima, es tractaren qüestions polítiques de gran volada en termes del major fervor per la causa de la República i de Catalunya davant de les delicades circumstàncies presents.

Hi prengueren part tots els concurrents i els temes foren principalment descabdellats pels senyors Companys, Azaña i Prieto.

Després de l'apat, tots els que hi assistiren es tralladaren a l'Hotel Colom, on els ex-ministres reberen diverses visites.

El senyor Prieto marxà en l'express de les vuit del vespre.

El senyor Azaña assistí a un sopar amb què l'obsequiaren els seus correligionaris d'Acció Republicana.

Els senyors Azaña i Casares Quiroga marxaren aquest matí en automòbil a Madrid, i pregaren a les personalitats que els acompanyaren fins a darrera hora a l'Hotel Colom, que els donessin per acomiadats, atenent a l'hora intempestiva de la seva sortida de Barcelona.

EL SENYOR MARCELLI DOMINGO SOPA AMB DIVERSOS DELS SEUS CORRELIGIONARIS

Al restaurant L'Ast es reuniren ahir a sopar amb el senyor Marcellí Domingo, significades personalitats, entre elles el diputat senyor Ballester Gosalvo i els senyors Ballesolsola i Nogués i Comet.

VISITA A LA TOMBA DE FRANCESC MACIÀ

Ahir al matí els oradors que prengueren part al miting de la Monumental, abans de l'hora anunciada per aquest acte, anaren al Cementiri nou, per tal de visitar la tomba de Francesc Macià.

Els visitants, dipositaren un ramell de flors damunt el panteó que guarda les despulles del que fou el primer líder de la democràcia catalana. Després de estar uns moments davant aquella tomba, retent homenatge al finit il·lustre, es retiraren, i s'adreçaren directament al lloc del miting.

EXPECTACIO A VALENCIA DAVANT DEL MITING DE BARCELONA

València, 7. — El miting d'aliança d'esquerres celebrat avui a Barcelona ha tingut també repercussió a aquesta capital. Als establiments públics han estat col·locats altaveus, i el públic, que en gran nombre escoltava els discursos, ha aplaudit els diversos paràgrafs dels oradors, especialment els del senyor Azaña.

Pot dir-se que València ha assistit també al gran miting d'aliança d'esquerres celebrat avui a Barcelona.

BALL CASTIS

El dissabte, dia 20, a dos quarts d'onze, està assenyalat el gran ball «Castizo», que la simpàtica Colla «Sihome-no» organitza tots els anys, a l'esplèndid Saló Venus Sport, el qual serà adornat esplèndidament per un reputat escenògraf. Perquè la festa sigui més apropiada a l'estil madrileny, serà instal·lada al Saló suau a esmentat la típica taula de xurros amb la corresponent mançanilla, a més a més del no menys típic manubri, el qual alternarà els balls amb l'orquestra d'aquest saló, i que el notable director senyor Plaça ha confeccionat un programa digne d'aquesta festa i en la qual és vessarà tot el bon humor, com tots els anys ve succeïnt en tan agradable festa.

Segurament que serà insuficient el sudit simpàtic local, puix que actualment són en gran nombre els encàrrecs d'invitacions que es venen demanant.

CINEMATOGRAFQUES

LES ESTRENES

AL FEMINA

LIEBELEI DE MAX OFHULS

Una veritable ansietat sentia el crític de veure aquest film que tant havia fet i dona de parlar a aquells que es dediquen a la feixuga tasca de parlar i valoritzar les coses del cinema. Abans que a Barcelona, *Liebeleie* ha estat estrenat a Madrid. Havien seguit el desenrotllament dels comentaris exterioritzats a la premsa madrilenya, i això ens havia obert encara més les ganes d'assistir a l'estrena d'aquest film.

Els conceptes vertits pels crítics més destacats de París, Berlín, etc., i ara de Madrid, potser ens havien predisposat l'ànim per a comprendre els moments psicològics i sentimentals que conté aquest film de tanta anomenada.

Efectivament, *Liebeleie* és una pel·lícula que pel seu argument, la seva concepció, la seva tècnica, el seu ambient, i fins i tot el seu acabar, s'aparta de tot el corrent.

Res de lirismes banals ni de situacions embolicades. El film és d'una gran transparència i diafanitat. Dins un marc d'estricta naturalisme i amb un maneig fàcil, fina i elegant destaquen els episodis del film els quals s'emparen en un «crescendo» emotiu de l'ànima de l'espectador.

El que més crida l'atenció és el final tràgic, però legal, humaníssim i encertat que té l'interessant història d'aquests enamoraments (*Liebeleie* significa en alemany, «enamoraments»), que palesa el nervi i la valentia d'un director de la talla de Max Ofhuls.

I un altre punt a remarcar és el de la revelació d'alguns artistes que

el cinema alemany ens fa conèixer amb aquesta delicada i sentimental pel·lícula. Ens referim a Magda Schneider, ingènua de gran fotogènia, i de bellesa severa i distingida, que sap representar amb art sense parió els diferents estats psicològics pels quals travessa la seva ànima davant les reaccions del seu amor sincer envers un galan extraviat. I amb Magda Schneider, Lluís Nelrich i Wolfgang Liebeneiner.

Resumit, que el crític s'enfronta amb una d'aquelles poques pel·lícules que es presenten una o dues cada any i que compensen les angúnies d'haver d'assistir a tanta d'estrena banal que desfla continuament pels nostres llengües.

FESTIVAL A LA ASSOCIACIÓ REPUBLICANA POPULAR

A l'Associació Republicana Popular (Roger de Flor, n.º 241), se celebrà, el dissabte, una funció de gran gala, en la qual la Companyia del Teatre Novetats posà en escena la immortal obra del mestre Arrieta *Mirina*, la interpretació de la qual fou inmillorable, sobressortint el tenor E. Alabert i la tiple senyoreta P. Miquel, els quals foren secundats, amb molt d'encert, pel quadro escènic i cor general.

Acte seguit es posà en escena la bonica sarzuela del mestre Penella *Dia de Reyes*, per cert molt ben interpretada, sobressortint les senyoretas Miquel i Gimeno i els «saladissims» senyors Prunet, F. Miquel, R. Vergé, Carsi i cor general.

La sala, com totes les grans solenitats que celebra aquesta entitat, plena a vessar d'un escollit públic.

EL SENYOR AZAÑA AL LOCAL D'ACCIÓ REPUBLICANA

Ahir, a la tarda, el senyor Azaña visità l'estatge social d'Acció Republicana del Passeig de Gràcia fruit rebut per la directiva i el seu president, senyor Tallvé. El local estava ple de gom a gom, i es féu una arribada de gran entusiasme al senyor Azaña.

L'ex-cap de Govern va prendre seient a la presidència del saló d'actes, i escoltà el discurs pronunciat pel senyor Ballvé, el qual, després d'expressar-li la fe inquebrantable del partit envers ell, li exposà alguns conceptes del que calia fer aquí i els desitjos de què s'intensifiqués l'actuació del Partit a Catalunya.

El senyor Azaña, respongué amb un discurs de gran interès polític. En primer lloc — digné — la República corria un gran perill, i que era hora d'unificar voluntats. Manifestà que, efectivament, calia que el Partit treballés molt a Catalunya, per tal com Catalunya era dins d'Espanya el que havia estat Piemonte quan l'època d'unitat Italiana, que ell estava segur que la República té la seva base a Catalunya i que ell creu que el Partit hauria de treballar de ferm per intensificar en tot el possible la seva actuació a Catalunya.

Tot seguit, després d'ésser calorosament aplaudit, va rebre diverses comissions d'arreu de Catalunya que li oferiren els seus respectes.

Després es trasladà a l'Hostal del Sol, on se li oferí un àpat, en el qual assistí un gran nombre de correligionaris.

A la sobretaula es parlà de diferents assumptes polítics, i cap a les dotze es retirà a descansar, per tal de poder trasladar-se a Madrid avui dilluns, a les vuit.

EL SENYOR SELVES VISITA ELS SENYORS AZAÑA, PRIETO, CASARES I DOMINGO

El conseller de Governació de la Generalitat, senyor Selves, visità els senyors Azaña, Prieto, Casares i Domingo a l'hotel Colom, a les set de la tarda.

BANQUET D'HOMENATGE DELS PERIODISTES ALS SENYORS ULLED, RODRIGUEZ SORIANO I BARANGÓ SOLIS

Els periodistes de Barcelona obsequiaren ahir a l'Hotel Orient, amb un sopar íntim, als seus companys de professió senyors Jesús Ulled, Carles Rodríguez Soriano i Ferran Barangó Solis, per haver estat honorats pel Govern de la República amb els nomenaments de director general de Previsió Social, governador de Múrcia i delegat governatiu de Menorca, respectivament.

Assistiren a l'apat un centenar de comensals, i honorà l'acte amb la seva assistència, el ministre de Marina, senyor Rocha, que arribà acompanyat del seu secretari particular senyor Payà.

Presidiren les taules, ultra els homenatjats, els presidents de les Associaacions de la Premsa, representades pel tresorer senyor Rodríguez Codolà; per l'Associació de Periodistes, el senyor Costa i Déu; i el vice-president del Sindicat Professional, senyor Bru, i pel Centre de Reporters, el senyor Zanni.

A l'acte, que transcorregué entre una fraternal camaraderia, únicament pronunciaren breus paraules el senyor Rodríguez Codolà, en nom dels periodistes; i el senyor Ulled, pels homenatjats, i el senyor Rocha.

MADRID, PROVINCIES I ESTRANGER

BANQUET AL SENYOR JALON

Madrid, 7. — A les dues de la tarda se celebrà a l'Hotel Nacional un banquet a honor del secretari de l'Associació de la Premsa i sots-secretari de Comunicacions senyor Jalon, organitzat pels periodistes madrilenys.

Assistiren a l'acte la Directiva de l'Associació de la Premsa, l'alcalde de Madrid, el director de Correus, i en representació del Cos Mèdic, el doctor Beneded. Assistiren més de quatre-cents comensals. En acabar, hom llegí infinitat d'adhesions, entre les quals hi havia una lletra molt afectuosa del cap del Govern, senyor Lerro. Després, oferí l'homenatge el vice-president de l'Associació de la Premsa, senyor Santamaria, el qual digué que se celebrava una festa de periodistes, una gran festa per a celebrar el nomenament de sots-secretari de Comunicacions a favor del senyor Jalon.

Digué que amb això no s'havia fet altra cosa que premiar els grans serveis que ha prestat al seu partit polític.

Regracià els funcionaris de Correus i Telègrafs que assistiren a l'acte. Féu un elogi dels funcionaris de Correus que són també periodistes i destacà els mèrits d'aquests per a prestigi de la premsa.

Després el senyor Beneded, en nom del Cos Mèdic de l'Associació, pronuncià unes paraules per a adherir-se a l'homenatge. Dedicà un record a Francos Rodríguez, el qual durant la seva època de president de l'Associació sabé defensar i emparar sempre els interessos dels periodistes madrilenys.

A continuació parlà l'homenajat senyor Jalon, el qual digué que aquest acte no tenia aspecte polític de cap mena. En acceptar el càrrec amb què el Govern l'havia honorat, prestava dos serveis: un al servei de comunicació i altre a la premsa espanyola. Els dos càrrecs són compatibles i van units. Si la sort m'acompanya, tenni ben segur que la meua intervenció en el càrrec que tinc serà a satisfacció de tots, puix que compto amb la benvolença de tots. Si ho aconseguixo, hauré assolit un bon servei per a les comunicacions i per a la premsa.

Fa referència després a la implantació del servei de ràdio-difusió, que és un problema internacional i el qual tindrà la seva màxima atenció.

S'adreça als funcionaris de Correus i Telègrafs, i els diu que empararia i defensaria els seus drets, però no s'ha d'oblidar que el seu càrrec està investit de la màxima autoritat. Recollí, finalment, el sentit dels parlaments anteriors, en allò que feia referència al càrrec de secretari de l'Associació de la Premsa, per a manifestar que es considerarà fracassat en la seva missió el dia que no compti amb l'ajut de tots els periodistes madrilenys, als quals deu tot el que és i representa en el càrrec que ostenta. Fou molt aplaudit.

BANQUET ALS GERMANS ZULUAGA

Madrid, 7. — A dos quarts de dues de la tarda s'ha celebrat a l'Hotel Terminus l'anunciat banquet a honor dels germans Zuluaga, per a festejar el triomf aconseguit pels artistes amb motiu de l'exposició nacional de ceràmica.

A l'acte assistiren més de cent comensals, entre els quals figuraven representacions destacades de la literatura i de l'art.

En acabar, hom pronuncià diversos parlaments d'abrandada exaltació, als quals respongueren els homenajats amb brillants paraules de gratitud.

TRANQUIL·LITAT A TOTA LA REPÚBLICA

Madrid, 7. — A darrera hora el secretari de Governació ha rebut els periodistes, i manifestà que no havia ocorregut res d'importància i que la normalitat era absoluta a tota la República.

EL CORONEL INFANTES ARRIBA A MADRID, TRASLLADAT DEL PENAL DE VALÈNCIA

Madrid, 7. — Procedent del Penal de Sant Miquel de los Reyes ha arribat a Madrid el tinent coronel senyo. Infantes, ajudant que fou del general Sanjurjo.

Des de l'estació, i acompanyat per un cap de la guàrdia civil, el senyor Infantes fou traslladat en automòbil a la Presó Model, on ingressà a primeres hores de la nit. No se sap si serà traslladat a un altre penal o castell, o si definitivament es quedarà a la presó cel·lular.

Així que fou sabuda l'arribada del militar, diversos periodistes el visitaren a la presó, però el senyor Infantes es negà en absolut a fer manifestacions a la premsa. Unicament digué que ignorava a què venia el trasllat, i que desconeixia on el conduirien finalment.

BANQUET AL SOTS-DIRECTOR D'AGRICULTURA

Madrid, 7. — Avui s'ha celebrat el banquet amb què els enginyers agrònoms obsequiaven al sots-director d'Agricultura, senyor Morales Antequera.

Assistiren a l'acte el director general d'Agricultura, representacions del Govern, i comissions d'algunes províncies. Es rebieren nombroses adhesions d'algunes regions d'Espanya. El nombre de comensals passava d'un centenar.

A l'hora dels postres, féu ús de la paraula el president de l'Associació d'Enginyers Agrònoms, senyor Diaz Muñoz, el qual, amb afectuoses paraules, oferí l'homenatge. Parlà després breument el director general d'Agricultura, i finalment, agrai l'àpat el senyor Morales Antequera.

L'acte es desenrotllà dintre la major camaraderia.

BANQUET A UN MESTRE DIPUTAT

Múrcia, 7. — L'Associació de Mestres obsequià avui amb un banquet al seu company Benvgut Santos per la seva elecció per a diputat a Corts.

El senyor Santos milita en el Partit Socialista.

OFICI DE VAGA RETIRAT

Tenerife, 7. — Ha estat retirat l'ofici de vaga general que tenien presentat les organitzacions obreres per a demà.

DE LA TROBALLA D'UN CADAVER

València, 7. — Segueixen essent un misteri les causes referents a la troballa d'un cadàver ahir pels volts del Cabañal.

La policia fa investigacions per a trobar els autors del crim, que hom suposa d'origen social.

A la víctima no li ha estat trobat cap document que ajudi a identificar-lo.

SEISMES

Stambul, 7. — Avui han estat sentits tres moviments sísmics, un d'ells força intens.

Fins ara hom no té notícies que hagin resultat víctimes ni que s'hagin produït perjudicis d'importància. — Fabra.

TARIFES DUANERES

Ankara, 7. — S'anuncia en els cercles competents que les tarifes duaneres que estan en vigència actualment seran modificades completament, amb la introducció d'un augment per a la major part dels articles. — Fabra.

EL SERVEI VOLUNTARI DE TREBALL

Berlin, 7. — D'acord amb les condicions fixades per a l'admissió al ser-

vei voluntari de treball, els candidats hauran de tenir de disset a vint-i-cinc anys, i s'hauran d'allistar per un període mínim de sis mesos. — Fabra.

ECELESTIÀSTICS CONTRA HITLERIANS

Berlin, 7. — La Prarrernotbund, associació que acobla uns sis mil eclesiàstics hostils a la indentificació del dogma evangèlic amb els principis del nacional socialisme, ha publicat un document protestant contra el Consistori de la nova Església protestant unida alemanya i, especialment, contra el bisbe Muller, al qual se l'atreu haver mancat als principis de l'Església, de la qual és cap.

Això és considerat com el preludi d'una escissió a l'Església protestant unida alemanya, i en alguns cercles hom parla de la possibilitat de la dimissió del bisbe Muller. — Fabra.

LA NOMENCLATURA DEL CALENDARI

Berlin, 7. — El ministre de l'Interior del Reich està estudiant actualment la substitució dels noms romans dels mesos del calendari pels antics noms germànics. — Fabra.

PER PROPALAR VEUS CONTRA ELS NAZIS

Dortmund, 7. — Dos directors químics que foren detinguts recentment, acusats de propalar veus subversives contra el Govern i el Partit Nacional Socialista, han estat condemnats a

tres i quatre mesos de presó, respectivament. Un cirurgià, acusat de complicitat, ha estat condemnat a un mes de presó. — Fabra.

ELS FUNERALS DEL GENERAL DUBAIL

París, 7. — Les honres fúnebres i l'enterrament del general Dubail, gran canceller de la Legió d'Honor, que ha mort aquest matí, tindran lloc dimecres vinent, i seran sufragats per l'Estat.

ELS BONS DE CRÈDIT DEL MUNICIPI DE BAYONA. UN COMUNICAT DEL MINISTRE DE COLÒNIES

París, 7. — El ministre de Colònies, senyor Dalimier, ha fet públic un comunicat explicant les condicions en les quals, en la seva qualitat de ministre del Treball, signa les dues cartes de les quals tant s'ha parlat en favor dels Crèdits municipals, i especialment del Crèdit Municipal de Baiona.

A les oficines del senyor Dubarry, director del periòdic *La Volonté*, ha estat efectuat per la policia un nou registre.

El director d'aquest periòdic ha estat interrogat extensament, per a posar en clar si la gestió que realitza prop del senyor Dalimier havia tingut lloc abans o després d'aparèixer un article del senyor Darius, director del periòdic *Bec et Ongles*, en el qual es feia ressaltar que els

Bons de Crèdit municipal de Baiona eren falsos.

Al domicili del senyor Darius ha estat efectuat també un registre.

HA INGRESSAT A LA PRESÓ L'ALCALDE DE BAYONA

Baiona, 7. — En acabar la declaració del diputat i alcalde, senyor Garat, el jutge d'instrucció ha ordenat la immediata detenció d'aquest diputat.

L'acarament que havia de celebrar-se entre els senyors Garat i Tissier, ha estat ajornat.

El senyor Garat és acusat de falsificació de documents, infracció de documents i cabals públics, estafa o complicitat, abús de confiança i, finalment, com a encubridor, i ha ingressat ja a la Presó municipal.

Ha designat com a defensor, el senyor Campinchi.

BUDAPEST, 6; ESPANYOL, I

Burdeos, 7. — En un matx amistós de F. B. Associació, l'equip del Kispes, de Budapest, ha batut al Deportivo Espanyol, per 6 a 1.

ASFIXIATS PEL GAS

Arcahon, 7. — Quatre persones pertanyents a una mateixa família han estat trobades mortes en el seu domicili, on s'ha pogut comprovar que s'escapaven fortes emanacions de gas.

Sembla que es tracta d'una desgràcia. — Fabra.

Universitat autonoma de Barcelona

CONCURS PER A CINQUANTA-SET PLACES D'AJUDANT

El Patronat de la Universitat Autònoma de Barcelona, a proposta de la Facultat de Medicina, ha acordat obrir concurs-oposició, per a la provisió de cinquanta-set places d'ajudant, amb la retribució anual de 3.000 pesetes cada una. Es convoca tots els que vulguin prendre part en aquests concursos-posicions, que es verificaran d'acord amb l'art. 47 de l'Estatut de la Universitat, i dels paràgrafs 4, 5 i 6 de la reglamentació sobre ajudants de la Facultat, aprovada pel Patronat proposta d'aquella. En virtut del que preceptua el paràgraf 4.º de la dita reglamentació, els nomenaments es faran per cinc anys, prorrogables per altres cinc. Tal com disposa l'art. 2.º, cal que els concursants hagin passat dos anys de l'últim examen de llurs estudis a Llicenciatura.

El Patronat de la Universitat ha manifestat d'ofici al Deganat, la conveniència de proveir amb urgència les places d'ajudant d'aquelles disciplines el qual ensenyament encara no hagi començat, en el present any acadèmic, i ha indicat també que les places adscrites a matèries el qual ensenyament ha finit ja, o està pròxim a finir, siguin proveïdes els darrers mesos d'aquest any acadèmic. Per a donar compliment a es indicacions del Patronat, les vacants d'ajudant es divideixen en dos grups:

Primer grup: Les places a proveir són: dues d'Histologia, tres d'Anatomia, dues de Fisiologia humana, dues de Farmacologia, una d'Anatomia patològica, tres de Fisiopatologia, dues de Propedèutica clínica, sis de Patologia mèdica, set de Patologia quirúrgica, una d'Urologia, una de Tisiologia, una de Terapèutica física, una de Neurologia, una de malalties de la nutrició, una de Terapèutica quirúrgica i dues d'Higiene. Per aquestes trenta-

sis places caldrà dipositar les instàncies a la Secretaria de la Facultat abans de les dotze del migdia del 31 de gener del 1934.

Segon grup: Dues places de Bioquímica, una de Física aplicada a la Medicina, una de Fisiologia general, tres de Microbiologia, una de Sífil·lografia, tres de Pediatria, dues d'Obstetrícia, dues d'Oftalmologia, una de Ginecologia, dues de Medicina legal, una d'Otorrinolaringologia i dues de Psiquiatria. Les instàncies per aquestes vint-i-una vacants s'han de presentar a la Secretaria de la Facultat, fins el dia 7 de març del 1934, a les dotze del migdia.

Les instàncies aniran acompanyades dels documents justificatius dels mèrits al·legats i de les publicacions dels concursants.

Els concursos es resoldran, i la Facultat elevarà les propostes al Patronat, dintre del mes següent al termini de la convocatòria.

Creació de beques

A L'ESCOLA D'AGRICULTURA

El *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* ha publicat una ordre del conseller d'Agricultura i Economia, creant beques per a alumnes de les Escoles Superior, Mitjana i Pràctica d'Agricultura de la Generalitat, d'acord a les següents bases:

Primera. — Seran concedides dues beques per a cada un dels quatre cursos de què consta el pla d'ensenyament, dotades cada una d'elles amb la quantitat de 500 ptes.

Segona. — Els concursants hauran d'haver estat admesos en la prova d'ingrés a l'Escola i presentar certificats de bona conducta i de manca de recursos per a seguir els estudis Cal, a més, ésser natural de Catalunya.

Tercera. — Els concursants hauran de concórrer, a més, a una prova de selecció, que tindrà lloc davant d'un tribunal constituït pel director de l'Escola i dos vocals designats pel Claustre de Professors de l'Escola Superior.

Quarta. — El susdit Tribunal judicà, en única instància, sobre les aptituds dels concursants i les circumstàncies econòmiques que els puguen fer mereixedors de la beca.

Cinquena. — Les beques esmentades duraran un any sencer. Els alumnes que n'hagin gaudit durant el primer curs s'entendrà que tenen la beca confirmada anualment fins a l'acabament de la carrera.

Sisena. — Qualsevol sanció penal o escolar de caràcter greu o bé la pèrdua del curs en alguna de les assignatures comportarà la supressió immediata dels beneficis de la beca, sense dret a reclamació de cap mena.

Setena. — Si el Tribunal adjudicador ho cregués convenient, aquestes beques podrien ésser dividides en mitges beques de 250 ptes. cada una.

Vuitena. — La quantitat de 500 pesetes corresponent a cada una de les beques serà lliurada, en una o més vegades, a la Direcció de l'Escola, i servirà per a subvenir a totes les despeses de matrícules i dret d'exàmens i a totes les despeses escolars necessàries.

Per a l'Escola Mitjana d'Agricultura Serà concedida una beca per a cada un dels dos cursos de què consta el pla d'ensenyament, dotada amb la quantitat de 2.000 ptes i amb les mateixes condicions.

Així mateix es concedeix en iguals condicions dues beques de 2.000 ptes. per al curs de l'Escola Pràctica.

ELS RADICALS

Inauguració d'un centre del partit i acte d'homenatge a un veterà

Al Club Republicà Radical del carrer de la Gleva, de Sant Gervasi, se celebrà, ahir, l'acte d'inaugurar oficialment l'esmentat Centre i tributar al delegat del partit en aquell districte, senyor Francesc Garzón, l'anunciat homenatge.

Pronunciaren parlaments en elogi de l'homenatjat, fent destacar la força del Partit Radical a Espanya i la figura del senyor Lerroux, presentant-lo com a únic salvador de la República en aquests moments, el senyors Cunillera, Riera, Frigola, Celma, Suau, Rodríguez i Calero, la senyoreta Font i les senyores Emparança Valor i Vicenta Garcia.

NOTES VARIES

DETENCIÓ

DE DOS LLADREGOTS

Uns someter a detingueren, pels voltants de Sant Gervasi, Pere Marino i Bustos i Ricard Martínez i López, als quals els ocuparen útils propis per a robar.

Conduïts al jutjat de guàrdia els fou decretat processament i la presó corresponent.

ROBATORI

EN UNA TENDA DE QUEVIURES

En una tenda de queviures del carrer Béjar, propietat de Vicenç Guineu, s'hi ficaren els lladres i s'emportaren gèneres per valor d'unes 1.300 ptes.

SORTIDA DE PERSONALITATS

Anit marxaren en l'express cap a Madrid, l'ex-ministre senyor Indaleci Prieto, el sots-secretari de la Marina civil senyor Pich i Pon i el director general de Ferrocarrils, senyor Antoni Muntaner.

EL SENYOR PÉREZ I SALAS, REFREDAT

El sap superior de Policia, senyor Jesús Pérez i Salas, no es llevà ahir, per trobar-se una mica refredat.

EL SENYOR GUARNER, MALALT

Es troba malalt seriosament el secretari particular del cap superior de Policia, comandant Vicenç Guarnier, al qual desitgem una ràpida millora.

ROBATORI DE MITGES

Al Mercat de Santa Caterina dues gitanes hongareses s'aproparen a la venedora ambulànt Pilar Español i en un moment que creien descuidada li robaren una partida de mitges avaluades en 300 pessetes.

LA POLICIA SORPREN UNA PARTIDA DE JOC

La policia va sorprendre, ahir, una partida de joc prohibit en un bar de Sarrià.

Foren agafats disset jugadors, els quals foren traslladats a la Direcció de Policia, i alliberats després d'haver-los fet saber la multa que els corresponia com a càstig i d'haver demostrat llur identitat.

La policia s'apropia d'una important quantitat en diners i moltes fitxes de cinc, deu i vint duros, a més dels daus i les cartes que utilitzaven els jugadors.

UNS GITANOS AGREDEIXEN UN CARRABINER

Ahir, a les dotze, a la platja del Somorrostro es barallaven uns quants gitanos. Un carrabiner hi anà amb el

propòsit de posar pau entre ells. Llavors, els gitanos es giraren tots contra el pacificador i pretengueren desarmar-lo, mentre dues gitanes, amb unes tisores, el volien ferir. Els autors d'aquest atemptat al carrabiner anomenat Josep Núñez de la Varga, es diuen Micaela Amaya i Maria, Micaela Amaya i Molina, Josep Amaya i Francesc Amayo.

ELS SOCIALISTES

La Federació Socialista de Barcelona celebrà una reunió extraordinària per a tractar de la fusió amb la Unió Socialista de Catalunya.

Assistí a l'assemblea el secretari de l'Executiva Enric de Francisco.

La Federació Socialista de Barcelona celebrà ahir a la tarda una assemblea extraordinària per a tractar de la fusió amb la Unió Socialista de Catalunya.

A la reunió, que fou molt concorreguda i presidida per l'afiliat Lluís Prieto, assistí el secretari de l'Executiva del Partit, Enric de Francisco, el qual donà compte detalladament als reunits de les gestions que està realitzant des de dijous passat que va arribar a Barcelona, per tal de procurar la Unió de les forces socialistes de Catalunya.

A l'assemblea hom discutí amb una gran ponderació, i tots els que parlaren exposaren llur desig d'arribar a la tan desitjada concòrdia.

Les gestions per a arribar a la fusió les segueixen els comitès nomenats per aquest objecte per la Unió Socialista de Catalunya, i l'altre per la Federació, amb intervenció del senyor de Francisco.

Ahir en fou possible de parlar uns moments amb aquest senyor a l'estatge de la Federació Socialista, moments després d'acabada l'Assemblea.

Ens digué que tenia molta confiança en la Unió de les forces socialistes de Catalunya. Estic segur — afegí — que la unió serà un fet molt aviat, i que així restarà solucionat aquest plec tan enutjós de la divisió dels nostres partidaris a la regió catalana. I m'indueix a creure-ho — acabà — l'excelent disposició de transigència que trobo pertot.

El senyor de Francisco tornarà a Madrid així que hagi estat solucionat l'afar que motiva la seva presència a Barcelona.

NOTES TELEGRAFiques

PREPARANT LES ELECCIONS

Tarragona, 7. — Amb motiu de les vinentes eleccions a regidors, les forces d'esquerra i de la dreta estant portant amb gran activitat els preparatius de les respectives campanyes electorals. La coalició d'esquerres d'aquesta ciutat, presentarà els seus candidats en un acte públic que celebrarà divendres al teatre Principal.

CONFERENCIES D'ORIENTACIO SOCIAL

Tarragona, 7. — La delegació de la Unió Democràtica de Catalunya a Tarragona anuncia dues conferències d'orientació social a càrrec de l'eminent sociòleg i publicista senyor Josep Civera i Sormaní. Demà, dilluns, a les set del vespre, es celebrarà la primera conferència.

CONSTITUCIO D'UNA COOPERATIVA ELECTRICA

Tarragona, 7. — A les onze del matí, al teatre Ateneu, s'ha celebrat l'assemblea de constitució de la Cooperativa Elèctrica de Tarragona. S'ha procedit a l'elecció de la directiva i a l'aprovació dels Estatuts pels que s'ha de regir. Hi ha assistit molt de públic.

PROCLAMACIO DE CANDIDATS A LLEIDA

Lleida, 7. — Ha estat feta la proclamació de candidats per a les eleccions municipals que se celebraran a tot Catalunya diumenge vinent. A Lleida lluiten tres candidatures. Una, de l'Esquerra Republicana de Catalunya, en coalició amb Acció Catalana, Partit Radical-Socialista a Catalunya i Unió Socialista de Catalunya, amb el nom de Front d'Esquerres. L'altra, a base de tradicionalistes, Lliga Catalana i Radicals, titulada Concentració lleidatana, i, finalment, la del Bloc Obrer i Camperol.

Aquestes candidatures estan integrades pels següents senyors: Front d'Esquerres: Juli Barberà i Castell, Antoni Vives i Estover, Ramon Cervera i Pinyol, Pere Montes i Meléndez, Josep Maties i Solans, Pau Quimet i Bachs, Antoni Pujades i Fabregat, Víctor Rubio i Mercader, Joan Florença i Oller, Salvador Roca i Lletjós, Ramon Fígols i Duran, Francesc Piu i Agustí, Josep Ribera i Sabater, Josep Vilaplana i Inglés, Ramon Ferrer i Víctor Atxer i Jovell. Com a suplents hi van els senyors Alfred Pinyol, Octavi Perenyà, Josep Bademunt, Domènec Daniel i Arinyo, Eduard Fossell, Lluís Abadía, Balbí Izquierdo i Duran i Josep Reus. Concentració lleidatana: Lluís Besa i Cantarell, Simeó Ibars i Areste, Alfons Porqueres i Alavar, Josep Roman i Nebot, Josep Bassot i Benet, Vicenç Bernabé i Batlle, Josep Ormó i Homs, Joan I lvanera, Ramon Larrosa i Hipòlito, Josep Ortega, Salvador Ortiz, Joan Vilella i Bruna, Joan Homs, Ferran Colàs, Simó Sunyer i Kibera i Josep Agelet. Com a suplents: Isidre Canal i Roca, Miquel Mayoral i Roca, Josep Pujol i Torrent, Josep Condal, Fontova, Josep Oncins i Meneu, Josep Panet i Miralles, Antoni de Gomar i de Veciana i Francesc Costa.

Bloc Obrer i Camperol: Josep Puibla i Roger, Sebastià Garzabal i Falcó, Joan Pabé i Gassol, Manuel Mors i Quadra, Josep M.ª Morlans i Martínez, Josep Blai, Benet Pinyol i Baquer, Salvador Blanc i Pueyo, Josep Valls i Panadès, Josep Font, Josep Sentís, Josep Soler i Aixela, Francesc Agustí, Salvador Casanoves i Valls, Moreno Aguas i Esteve i Antoni Barberà i Diaz. Suplents: Francesc González i Alsinet, Francesc Senyut i Alzina, Josep Ulla i Orm, Miquel Cecília i Blanco, Antoni Moreno i Reina, Joan Puig i Dolcet, Joan Guerra i Josep Guasc i Sánchez.

Miting del Bloc Obrer i Camp.rol a la Bohèmia Modernista

Ahir, a les onze del matí, se celebrà a la Bohèmia un miting organitzat pel Bloc Obrer i Camperol.

Presidí Daniel Montserrat i en primer terme parlà Llorenç Maslès, de la Joventut Comunista, el qual digué que la joventut és la vanguardia de la classe obrera, i que en torn de les generacions velles del proletariat espanyol ells estan firmament convençuts que l'única sort la victoriosa per a la classe obrera és un Front Obrer que uneixi en una àmplia revolució totes les accions de l'obrerisme.

A continuació parlà Jordi Arquer, qui atacà la política confusorista de les esquerres, petit burges, dient que sempre estan fluctuant entre la gran burgesia i el proletariat i que temeroses, malgrat tenir a les mans tots els aparells de l'Estat, no se n'han sabut servir i ara han de cedir el pas a les dretes reaccionaries després d'haver destruït la unitat de l'única classe que pot fer la revolució.

El següent en l'ús de la paraula Juli G. Gorkin.

Començà dient que l'acte del Bloc coincidia amb el que estaven celebrant a la Plaça de Braus els cadàvers polítics que passen actualment per Espanya llurs cossos inseputs.

Es tracta — continuà — de ressusitar un segon 14 d'abril, per tal d'aixafar el Front Obrer que s'ha iniciat a Espanya. És precisament a Barcelona on havia nascut el Front que l'ala esquerra de la burgesia vol iniciar la maniobra.

Digué també que seria estúpido que després de l'experiència recollida a Espanya i internacionalment els homes del Partit Socialista Espanyol tornessin a iniciar la collatració que es desprèn de la xinguda de Prieto a Barcelona. No pot ésser possible — afegí — que els caps socialistes traïcionin l'afany revolucionari de les masses obreres de la U. G. T.

Acabà afirmant que tractar de ressusitar el 14 d'abril en l'etapa actual de la Revolució Espanyola, és d'una temps, deliberadament, a què el feixisme pugui acabar de conquesta els centres vitals del país.

Jaume Miravittles, que el següent a continuació, féu un discurs contra l'abstencionisme electoral de la classe obrera. Posà per exemple que l'ajuntament de Barcelona durant la monarquia ha estat sempre al revés de tots els Municipis del món l'expressió popular. De 1909 a 1923 — digué — amb 5.000 vots, radicals i Lliga elegien regidors. L'any 17 la Confederació Nacional del Treball mobilitzà masses immenses en la gran vaga de la Canadenca. El Municipi de Barcelona, elegit de 5.000 en 5.000 vots, assegurava, contra la voluntat de milers de milers d'obers, el poder de les Companyies.

Acabà amb una crida perquè els obrers votin en contra de la Lliga reaccionària i contra l'Esquerra incapaç, foragitant del Municipi els enemics de la classe treballadora.

Per últim, féu ús de la paraula Joaquim Maurin.

Féu una història del Partit que acabà d'una dignitat que sempre l'ha mantingut el seu esperit de classe. Abans de la República — afegí — Macià ens oferí anar amb ell. Ens hi vàrem negar perquè nosaltres anàvem a crear un ferment revolucionari que trenqués amb la dependència de la classe obrera que s'era perpetuat a través de Lerroux, de Marcel·lí Domingo i de Macià. Però a l'època — digué — a traïcionà aquesta missió per unes actes.

Es refereix després al moment actual, i digué que Macià ha estat l'home funest per a la Revolució Espanyola, que té la culpa directament de la victòria de les dretes, repetint el gest de Castelar: de posar brides

a la classe treballadora, mentre les dretes conquistaven terreny cada dia.

Es referí a l'acte de la Monarquial, i digué que hi era inconcepcional la presència de Prieto, car havia dit: «Mai més col·laboraré republicano-socialista.» Quan el Partit Socialista Obrer Espanyol consent això, és que no li importa posar obstacles al desenvolupament revolucionari, i això després de les paraules de Largo Caballero, és inconcepcible, com ho és que al Ministeri Companys hi hagi un conseller socialista. Això fa sospitar — afegí — que en una coalició Maura, Azaña i Cambó, els socialistes també hi enviarien representant. Nosaltres no podem acceptar — digué — aquest doble joc.

Es refereix a la posició dels anarquistes, que adopten una actitud de comprensió vers el Front Únic. Nosaltres — acabà dient — no els demanem que deixin d'ésser anarquistes, ni que ens votin, ni que ingressin al Partit Socialista o Comunista. Nosaltres només volem que éssent anarquistes com són, posin la seva força i el seu magnífic entusiasme en l'Aliança Obrera per al triomf definitiu de la classe obrera.

Tots els oradors foren molt arlaudits i en acabar l'acte es cantà La Internacional.

MADRID I PROVINCIAS

MORT DE LA MARE DEL SENYOR BENZO

Madrid, 7. — Aquest matí ha mort a Madrid, al Sanatori de Nostra Dona dels Angels, la mare del governador civil senyor Benzo, senyora Celestina Cano.

El governador ha rebut testimonis de condol de les autoritats madrilenyes i personalitats polítiques. L'enterrament tindrà lloc demà al matí.

REPARTIMENT DE JOGUINES

Madrid, 7. — Aquest matí els exploradors madrilenys feren una visita a les dones de la presó, per tal de portar joguines a llurs fills.

Els exploradors, després de repartir nombrosos obsequis entre els fills de les recloses, organitzaren una brillant festa, en la qual prengueren part elements de la corporació que causaren la joia dels dissortats nens durant les dues hores que durà el festival.

A la tarda una comissió de l'Associació de Dones Republicanes visità també la presó, i repartí roba entre les dones i pastes i laminadures entre llurs fills. En la festa de la tarda prengué part una rondalla que executà nombroses peces. En acabar, una de les recloses donà les gràcies a les comissionades en senzilles i emocionades paraules.

PREPARATIUS A CADIZ PER A L'ARRIBADA DE SANJURJO

Cádiz, 7. — Hi ha una gran expectació per l'arribada de l'ex-general Sanjurjo. Durant tot el dia els carrers i els cafès han estat més concorreguts que els altres dies. Això fa suposar que els amics de Sanjurjo preparaven una manifestació per a rebre'l. Segurament que les autoritats s'han donat compte d'aquest propòsit, perquè han estat cursades ordres molt rigoroses prohibint terminantment la formació de grups a l'arribada del canuer que portava l'ex-general.

Al Castell de Santa Caterina ja estan preparades les cambres que s'ocuparà Sanjurjo. Des de mitja tarda s'hi troba el fill de l'ex-general i nombrosos amics d'aquest, esperant la seva arribada.

Als centres oficials tenen la consigna de no dir l'hora d'arribada del vaixell. Sembla, però, que no serà abans de mitja nit. Hom sap que les autoritats tenen a punt un automòbil a la vora de moll perquè així que Sanjurjo descarqui pugui ésser traslladat immediatament al Castell.

Dr. M. BRETON ha traslladat la seva consulta i clínica quirúrgica Muntaner, 574 Telèfon 71342

El miting de la Lliga Catalana al teatre Bosc Feren ús de la paraula, entre altres oradors, els senyors Duran i Ventosa i Ventosa i Calvell

Ahir al matí va tenir lloc, al Teatre del Bosc, el miting organitzat per la Lliga Catalana. El rati de butaques i les llotges eren plenes de públic. En canvi, la galeia de dalt era bastant desanimada. Presidí el senyor Ramon d'Abadal, acompanyat dels senyors Ventosa i Calvell, Puig i Cadafalch, Segarra, Rahola i Vallis i Taberner.

Encetà els parlaments el senyor Jaume Carreres, el qual comentà els diferents ajornaments que na sobre la convocatòria de les eleccions municipals fins a arribar a la data en la qual s'han de celebrar.

Digué que, d'acord amb la Llei municipal, els nous Municipis catalans ja havien de funcionar.

Alludí a la passada campanya electoral, i digué que durant aquella els candidats de l'Esquerra expressaven que no anaven a l'Ajuntament a fer administració, sinó a fer la revolució, cosa que — digué l'orador — no

hi ha ningú que pugui negar que ho han complert.

Anàlitzà seguidament l'actuació de l'Esquerra, i digué que la gent que enlaira la bandera en la qual figura l'estrella solitària, és la que sollicita la col·laboració, en la present campanya electoral, dels homes que són forasters a Catalunya.

Parlà després el senyor Octavi Saltor, que començà dient que la candidatura de la Lliga és una demostració d'unitat i de disciplina i una fidel expressió del sentit de tota unitat en interpretar la política catalana.

Comentà la transcendència de les eleccions vinents, i digué que el 14 començarà l'autonomia de Catalunya, perquè dintre l'Estatut la vida municipal és l'única que ha obtingut una realitat d'existència econòmica.

Les eleccions vinents — afegí — tindran el caràcter d'un plebiscit, en el qual els catalans diran com volen que sigui estructurada la Cata-

lunya autònoma.

Acabà dient que els barcelonins, diumenge vinent hauran d'escollir entre els homes que s'han reunit amb apetències de comanament i els que representen el veritable esperit del poble català.

Seguidament féu ús de la paraula la vidua Verdaguier i Callís, qui dedicà les seves primeres paraules a comentar el retardament amb què la coalició d'esquerres féu pública la seva candidatura, atribuint-la a la por que en ésser coneguda es produís una gran desbandada entre els partits que componen la dita coalició.

Acabà recordant les darreres eleccions complementàries celebrades al districte IV, i digué que a les vinents aqueils electors que a l'hora de l'escrutini no hagin aconseguit votar, si no caben dintre el local els serà lliurada una contrasenya perquè puguin exercir el seu dret a l'hora que sigui.

Després féu ús de la paraula el senyor Segarra (Ferran), el qual començà recordant uns versos de Maragall, dient que les dones barcelonines són el sol de Barcelona.

Atribueix a la por a la desteta els

repetits ajornaments de les eleccions municipals, i recordà els temps de cacicat de Planas i Casals i Comes i Ferrer.

A continuació parlà el senyor Duran i Ventosa, el qual començà explicant els motius que l'han obligat a formar part en la candidatura de la Lliga Catalana, i féu constar que encara que ja no és jove, posseïx però, el foc de la joventut i les il·lusions de la vida per acaronar el desig de poder treballar des de l'Ajuntament pel bé i la prosperitat de Barcelona.

Afirmà que amb motiu de les vinents eleccions començarà el moviment real de la implantació de l'Estatut.

Féu constar que l'Ajuntament té un pressupost molt més quantios que no pas la Generalitat; per tant pot dir-se — afegí — que l'administració comunal és l'escola màxima de govern i en ella s'han format els homes que tenen en aquests moments el favor del poble, per haver triacusat els que representaven un valor fals.

L'Esquerra — afegí — s'ha excusat per no haver realitzat una obra positiva en què no tenia majoria, i, no obstant, ha demostrat que posseïa la majoria tantes vegades com li ha interessat la resolució d'afers que precisament no interessaven a Barcelona.

Acabà dient que els candidats presentats no tenen altra vàlua que la dels partits que els presenten, i, per tant, la Lliga Catalana amb el seu crèdit i la seva solvència avala els homes que figuren en la candidatura presentada per aquest partit en la propera contesa electoral.

Finalment parlà l'ex ministre senyor Ventosa i Calvell, el qual començà dient que els dos actes polítics que s'estaven celebrant a Barcelona són com una mena de representació plàstica de la lluita electoral imminent.

En l'acte que estem celebrant — digué — tots els oradors, excepció feta del que ara us parla, són candidats. En l'altre acte polític, quatre dels que hi prenen part no són ni veïns de Barcelona i altres tres ni sols són catalans.

Això dona a comprendre que els partits que volen presentar-se com els més decidits defensors de l'autonomia no es preocupen ni tant sols de saber que autonomia vol dir en primer terme que han d'ésser els catalans els que han de resoldre les seves pròpies qüestions.

Aquesta manera de procedir respon a dues raons: Una, és que pretenen anar a la lluita sense esmentar per a res l'administració municipal; i l'altra, que els nostres adversaris no volen referir-se a l'actuació passada ni volen prometre res en relació amb la futura.

Recordà l'homenatge que dedicà la Lliga als seus regidors, i digué que l'acte que estaven celebrant les esquerres catalanes representava un homenatge al senyor Azaña, que li dedicà els grups que li han adreçat els atacs més violents.

Digué a continuació que mentre la Lliga presenta un programa a desenrotllar, els seus enemics no en presenten cap.

Afirmà que els homes de la coalició d'esquerres són els representants d'una política fracassada que Espanya — diu — ha repudiat i que aquells no han respectat ni la consciència religiosa del primer magistrat de Catalunya.

Els que no han pogut triomfar a Madrid, i a València, ni a Galícia, ni a Bilbao, han estat portats a Barcelona com si fossin una panacea.

Recordà que una vegada va sofrir un accident d'automòbil, i que el xofèr, atabalat, en lloc de prémer el pedal dels frens apretà l'accelerador, treient d'això la conseqüència que els partits d'esquerra davant el perill est in fent el mateix, amb l'única diferència que no són passatgers del cotxe, ja que els senyors Azaña, Casares Quiroga i Domingo no els interessa per a res el que pugui passar a l'Ajuntament de Barcelona.

Es referí a la sessió necrològica en memòria del senyor Macià que tingué lloc al Parlament de la República, i afirmà que aquella sessió transcórregué tal com ho ha esceniyat la premsa d'esquerra, ja que el

crit de mori a Catalunya no ou altre cosa que un il·lusionisme, posat que només digueren haver-lo sentit dos diputats.

Es referí a les paraules pronunciades durant aquesta sessió pel doctor Albiñana, i digué que aquest és un senyor que no té altre mitjà per assolir la popularitat que l'escàndol, i que tenint en compte la seva sensatesa, el millor és no fer-ne cas.

Féu constar que tant el president de la Cambra com el cap del govern afirmaven que l'Estatut era una cosa inamovible, que mereixia el respecte de tots.

Els catalans que estimen l'autonomia fervorosament no poden dir pensant amb ella, ni visca Catalunya dretista, ni visca Catalunya esquerrana, sinó solament visca Catalunya.

Féu referència al Govern de la Generalitat, i digué que està format per homes de tendències diferents, incompatibles unes amb les altres.

Glossà unes paraules violents pronunciades pel senyor Largo Caballero, i digué que la Lliga, que sempre s'ha mostrat partidària de l'evolucionisme, havia de combatre-les.

I acabà dient: L'autonomia és llibertat, i els catalans hem de demostrar que enim capacitat suficient per a governar-nos.

Tots els oradors foren molt aplaudits.

L'acte, que començà a un quart de dotze, acabà prop de la una del migdia.

Són tan clars...

tan evidents i tan ben demostrats nostres baratíssims preus...
que ja ho coneixen a ulls clucs tots els barcelonins:

	Pessetes metre
LLANES ANGLESADES, dibuixos moderns, ample 90 cms, el metre..	0'50
LLANES ABRICS, teixits moderns, colors lliscs, ample 130 cm.	2'50
FRANEL·LES ESTAMPADES, bonics dibuixos, per a bates i kimonos.	0'75
FRANEL·LES TEIXIDES, bonics dibuixos, per a pijames.....	0'95
PANES FIJES, llises, colors moda, ample 70 cms.....	3'75
ASTRAKAN RIZO, teixit, punt riquíssim, molt modern.....	7'50
BREITSCHWANZ SUPERIOR, negre i colors, per jaquetes.....	6'90
HERMINETTE FINÍSSIM, article de gran moda i de molta fantasia.	7'90
TISSU METALL, plata i or, molt indicat per a ornaments.....	5'40
SEDES TREBALLADES, per a forreria, molt boniques i superiors..	1'95
COMANS SEDA, moderníssims, sortits en colors.....	3'90
TEL·L D'ANGEL, seda, article de gran distinció.....	3'90
MOCADORS GEORGETTE, estampats, dibuixos primorosos.....	2'80
CAPELLS AMERICANS, molt elegants i pràctics.....	4'90
BOINES BASQUES, bona qualitat, tots els colors i mides.....	1'35
RENARDS AUSTRALIANS.....	9'50
BRUSES PUNT SENYORA, gran fantasia, superiors, mànega llarga..	0'95
COMBINACIONS SENYORA, seda extra, totes les talles i colors....	1'95
BRAGUES SENYORA, seda extra, amb reforç.....	1'50
PUL·LOVERS SENYOR, llana, llises, qualitat molt forta.....	1'95
PUL·LOVERS NEN, llana, dibuixos Jacquard.....	1'75
ABRICS FI S, per a nadons.....	1'25
MANTELETES BRODADES, llana fina.....	1'95
BUFANDES LLANA, nen, llises i llistades.....	0'10
BUFANDES GAMUZA, bonics dibuixos.....	0'40
MIGES SEDA, per a senyora.....	0'50
MIFJONS SENYOR, extraforts.....	0'25
MIFJONS ESPORT, molt resistents.....	0'25
LLANA ESPECIAL, per a treballs, troca.....	0'15
LLANA ANGORA, qualitat extrafina, anglesa, cabdell.....	1'50
EDREDONS DOMAS, seda miraguano, mida corrent.....	14'90
FLASSADES COTO, tamany 60 per 90 cm.....	0'25
KIMONOS franel·la estampada, dibuixos bonics, classe superior.....	3'95
MOCADORS FINS, per a senyora, caps de mitja dotzena.....	0'90
JOCOS OPAL, brodat bonics.....	2'50
CAMISONS OPAL, bona qualitat.....	3'50
PIJAMES FRANEL·LA, per a infant.....	2'50
JOCOS ESTOVALLES, mides 160 per 160, quadres colors sòlids.....	5'95
DRAPS CUINA, sanefa color.....	0'25
DAVANTALS CUINA, molt forts.....	0'40
MALLA FANTASIA, per a visillos, gran assortit.....	0'75

En la SECCIÓ — TRIANGLE — PASSEIG, oterim grans oportunitats

LACRUZ

30, Passeig de Gràcia, 30

TRASPASSEM EL LOCAL

LLADREGOTS DETINGUTS

A l'arribada d'un tren de Sabadell a l'estació de Sarrià, de la Plaça de Catalunya, foren detinguts Francesc Sopena i Jovellar i Enric Lacambra i Resaco, els quals portaven dos paquets que contenien robes i altres coses la procedència de les quals es negaren a dir.

La detenció s'efectuà perquè des de Sant Cugat telegrafieren exposant les sospites que ferer neixer allí els dos passatgers. Es voléu comprovar que les robes i altres efectes dels quals eren portadors, els havien tretes d'una torre d'aquella població, propietat del senyor Marian Larraz i Bernal.

ATROPELL D'AUTOMOBIL

Un auto que es féu escàpol atropellà, a l'Avinguda Gaudí, Joan Ferrer i Perales, i li produí lesions de les quals fou auxiliat de primera intenció al dispensari de Sant Martí.

Les ferides foren qualificades de pronòstic reservat.

DENÚNCIA CONTRA EL PROPIETARI D'UNA CASA

Antònia Moyà presentà a la policia una denúncia contra el propietari d'una casa en construcció de la Travessera, 244, al qual llurà 1.000 pessetes perquè li concedís la porteria, i ara l'ha atorgada a una altra dona, i, en canvi, es nega a retornar-li la quantitat rebuda.

Homenatge el Cònsol General de la República Argentina

Demà se celebrarà, a l'Hotel Ritz, el banquet que, en homenatge al doctor Josep Mugia Linares, cònsol general de l'Argentina a Espanya, ha organitzat la Cambra Argentina de Comerç a Espanya.

L'acte promet tenir extraordinària brillantor, posat que el doctor Mugia ha sabut guanyar-se totes les simpaties dels homes representatius de la nostra ciutat, i tindrà també el caràcter de reconeixement per la seva actuació en el conflicte econòmic que existia entre ambdós països quan ell arribà entre nosaltres, i que ha assolit, gràcies a la seva activitat, encarrillar-lo cap un terreny de solucions successives.

Per aquest motiu, diverses entitats representatives de la Banca, la Indústria i el Comerç, igual que membres del cos consular i moltes personalitats de relleu polític, s'han adherit a aquest homenatge.

LES ELECCIONS DE REGIDORS

Proclamació de candidats

Ahir, a les deu en punt del matí, es constituí la Junta Municipal del Cens a la Sala del Consistori per a procedir a la proclamació dels candidats per a les vinentes eleccions municipals, en compliment de les disposicions del Govern de Catalunya i de l'art. 26 de la Llei Electoral vigent.

Per malaltia del senyor Pere Cernaro, presidi l'acte el regidor senyor Martí Casals i Galceran, amb assistència dels vocals senyors Frederic d'Aldea i Gil, Agustí Bel i Balada, Alfons Vallcorba i Jordan, Josep M. Carreres i Oliver, Josep Lancidú i Benedicho, Manuel Palmes i Ventura i Josep Casamitjana i Serra. Actua de secretari el senyor Josep Martínez d'Acevedo.

La primera llista presentada fou la de les Esquerres Catalanes, a la qual fou adjudicada el n.º 1. Foren proclamats candidats els ciutadans que la integren, senyors Carles Pi i Sunyer, Jaume Serra i Hunter, Estantislau Duran i Reinald, Antoni Ventós i Casadevall, Antoni Vilalta i Vidal, Marían Martínez i Cuenca, Jaume Vachier i Pallé, Josep Escofet i Andreu, Ferran Boter i Mauri, Francesc Carbonell i Vila, Hilari Salvador i Castell, Vicenç Bernades i Binsa, Domènec Pla i Blanch, Emili Granier i Barera, Josep Gispert i Vila, Francesc Godó i Roch, Tomàs Pumarola i Julià, Ot Hurtado i Martí, Benet Mori i Ballester, Antoni Oliva i Oliva, Ricard Altaba i Planuch, Francesc Rossell i Montaner, Joan Cordomi i Pujolar, Josep M.ª Massip i Izabal Ramon Junyent i Vila i Cristià Cortés i Lladó. Suplents: Ramon Eroles i Sorribes, Francesc Ferrer i Pie, Antoni Lloret i Fumanal, Gaetà Rahola i Escofet, Ramon Palomes i Tudó i Delmir Ibàñez.

El n.º 2 va correspondre a la Lliga Catalana, la llista de la qual és constituïda pels senyors Lluís Duran i Ventosa, Josep Codolar i Gualdo, Frederic Roda i Ventura, Octavi Salter i Soler, Xavier Calderó i Coronas, Andreu Bausili i Sarromà, Joan Soler i Jaer, Josep M.ª Blanch i Romeu, Ramon Coll i Rodés, Antoni de Sabatés Vila, Josep M.ª Cardona i Espunyes, Francesca Bonnemaison i Farriola vidua de Verdager, Montserrat Serra, Bellsolell de Roig-Chovar, Frederic Amat i Arnau, Jaume Espora i Brunet, Francesc Guarnier i Molins, Manuel Basté i Duran, Alfons d'Oriola Cortada i Renom, Josep M.ª Ginesta i Pons, Alfred Dorca i Blanch, Joan Andreu i Miralles, Joan B. Ferrer i Estublier, Amadeu Llopert i Vilalta, Ferran Valls i Taberner, Concepció Sastre i Zurita, Jaume Roure i Mondet, Xavier Ribó i Riús Eusebi, Llença i Bascú i Jaume Carrera i Frexe.

La llista del Partit Republicà Radical es va rebre a continuació, i se li adjudicà el n.º 3. La integren els senyors Lluís Matutano i Casanovas, Josep Mathieu i Ferrer, Pere Domènech i Serriàra, Frederic Frigola i Palau, Pere Ferreras i Parellada, Alexandre Bosch i Catarinen, Jaume Campmany i Cortinas, Rupert Roldós i Gómez, Josep M.ª Serraciana i Costa, Alfred Sedó i Peris-Mencheta, Eladi Gardó Ferrer, Mercè Galíndez de Seevold, Felix Roure i Carricarte, Ferran Fuster i Fabra, Encarnació Hidalgo d'Osés, Lluís Rufasta i Banús, Marian Garcia i Gutiérrez, Salvador Lluch i Subiranas, Lluís Sisquella i Oriol, Francesc Esquerdo i Grau, Manue. Ferrándiz i Nacher, Ricard Espejo d'Hinojosa, Alfons Barba i Miracle, Manuel Mullen i Garzón, Antoni Montaner i Castaño, Joan Pich i Pon, Josep Capdevila i Ventosa, Eduard Batalla i Cuntliera, Joaquim Puyuelo i Sanz, Josep Palau i Gelabert, Germà Riera i Condal, Josep Randé i Vidal.

La llista presenta pel Partit Comunista de Catalunya fou la n.º 4, amb els següents candidats: Josep del Barrío i Navarro, Joaquim Pijoan i Jané, Antoni Sesó i Artaso, Hilari Arlandis i Esparza, Felip Garcia i Guerrero, Tomàs Molinero i Andaluz, Josep Peñalver i Barranco, Tomistocles Benito i Casadó, Joaquim Olaso i Piera, Empar Coloma i Chalmeta, Joan Cunillera i Pagés, Paulina Odena i Garcia, Vicenç Joan i Puigjaner, Agustí Arcas i Merlos, Josep M.ª Romeu i Avanti, Antoni Mazon i Hernández, Maria Ricart i Solé, Joan Vilabella i Cortés, Francesc Albà i Barberà, Rosa Jové i Arizeta, Marian Camps i Rafart, Ricard Salzmán i Marcudez, Manuel del Caso i Duran, Josep Ancino i Torres, Joan Avalos i Fresca, Laureà Rodríguez i Puertas. Suplents: Salvador Llauradó i Jordana, Pau Mo-

yana i Arranz, Benet Montagut i Alguero, Josep Bernat i Gràcia i Heliador Iza i Ogarabeitia.

El n.º 5 correspongué a la llista presentada pel Partit Nacionalista Català, la qual fou lliurada en cinquè lloc, contenint els següents candidats: Josep M.ª Xammar i Sala, Lluís Marsans i Solà, Josep de C. Serra i Ràtols, Joan Alzina i Alzina, Josep Colominas i Roca, Guifré Pujol i Ribate, Daniel López i Briyian, Angel Querol i Domingo, Antoni Mur i Rubiorgo, Antoni Eoms i Ferrés, Manuel Vilagut de Solà, Francesc Pina i Felipa, Jaume Rodríguez i Casals, Jordi Tell i Novelles, Pere Soteres i Gibert, Josep Giralt i Casadesús Jaume Ciurana i Borges, Manuel Pena i Fegueras, Josep Jordana i Soteres, Josep Durany i Castells, Joan Pascual i Comas, Ricard Usall i Puig, Joan Vallverdu i Montserrat, Josep Puig i Prat, Miquel Ortiz i Solsona, Antoni Zabala i Pujals, Joaquim Guasch i Tombos, Joan Amades i Gelats, Joan Vendrell i Palos i Lluís Llobet i Sánchez.

Es va lliurar després amb el n.º 6 la llista del Partit d'Extrema Esquerra Federal, integrada pels senyors Enric Miró i Rosell, August Coll i Trius, Francesc Macià i Panisello, Jacint Borràs i Sabadell, Emili Muñoz i Caro, Eduard Leonart i Gràcia, Leorci Mon i Mostench, Gregori Garcia i Garcia, Martí Zapatero i Maimó, Tomàs d'Antonio i Grajales, Joaquim Raimbart i Boneta, Alfred Ibàñez i Boscà, Ramon Torró i Paradés, Alfred Alcon i Roquet, Enric Roig i Casanova, Joan Arreu i Cascarre, Ramona Llatze i Sancho, Josep Conesa i Huertas, Salvador Solé i Calvis, Alfred Algracil i Burges, Josep M.ª Alexandre, Marian Sardà i Pallarols, Edeci Gatell i Catalinas, Josep d'Antonio i Càncer, Josep Mortheya i Gómez, Josep Manuel i Ibàñez. Suplents: Esteve Carrió i Garrido, Josep Bonada i Bonada, Argel Jiménez i Martínez i Manuel Garcia i Medira.

XIL·L CINEMA

Passeig S. Joan, cantonada Rosselló Arui, dilluns: Noticiari; Dibuixos; Todo por el amor, per Jan Kiepura; El Robinson moderno, per Douglas Fairbanks.

Ultimament fou presentada la llista del partit Bloc Obrero i Camperol al qual correspongué el n.º 7, essent proclamats els candidats que la formen, els quals són: Joaquim Maurri i Julià, Tomàs Tussó i Temprado, Jaume Miravittles i Navarra, Jordi Arquer i Saltó, Pere Bonet i Cuito, Daniel Rebull i Cabré, Josep Domènech i Bastús, Victor Colomer i Nadal, Ramon Magre i Riera, Josep Sala i Gallifa, Joan Musté i Prim Nuri Folch i Pi, Daniel Domingo i Montserrat, Llibert Estartús, Joan Albert i Nolla, Josep Capdevila i Maruque, Salvador Serra i Jofre Josep Rovira i Canals, Pau Barceló i Paix, Antoni Perun i López, Josep Lluís i Cid, Ramon Cod i Ocheteo, Ramon Torra i Porcada, Lluís Masachs i Picó, Francesc Hernández i Garcia i Teófil Zayuelas i Cuesta. Suplents: Eusebi Rodríguez i Sales, Josep Coll i Torrelles, Manuel M. Julià i Josep M.ªfa i Munté.

CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

OPERACIONS QUE REALITZA:
Estalvi a la vista **Comptes d'estalvi**
Estalvi a termini **Comptes de Contribuent**

OFICINES CENTRALS:
Barcelona: Palau de la Generalitat de Catalunya

SUCURSALS:
GIRONA: Plaça de l'OH, 1. — ILLUSTRACIÓ: Apodaca, 3.
LLEIDA: Carme, 28. — BADALONA: Francesc Layret, 149.
IGUALADA: Lorn, 2. — VILARROYA I G. T. U.: I amb la ma-
cià, 1. — MANSQU: Prat de la Lliba (Casa de la Vila). — ANI
FELIU DE GU: Plaça Antoni Vidal, 35.

HERNIATS

TRENCATS Tenu sempre present que els millors aparells per al guariment de tota mena d'hernies són els de la casa torrent, sense traves ni tirants engorriosos, no pesen ni molesten ni engrosseixen s'emmotllen al cos igual que un quant, llomes, dones i nens cal que visiti aquesta casa abans d'adoptar cap altre tractament. L'única casa que construeix un aparell per a cada hèrnia, per a cada edat i per a cada sexe. Con-sultes GRATIS.

CASA TORRENT
 Unió, 13. BARCELONA

MITINGS ELECTORALS D'ESQUERRA A LA COMARCA D'AUSONA

Ahir, diumenge, se celebraren tres grans mitings electorals d'Esquerra a Torelló, a La Gleva i a Vinyoles d'Orís, en els quals prengueren part Pere Foix i Joaquim G. Dardalló, els quals foren entusiàsticament aplaudits per la gran multitud que emplenava els respectius locals.

Tant l'entusiasme, com per la gran gernació de públic que acudí als esmentats mitings, fan preveure un esclatant triomf electoral de la candidatura de coalició d'esquerres.

ACTES DE LA U. S. C.

UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA (FEDERACIO CATALANA DEL P. S. O. E.)

En la secció del districte VII, carrer d'Angels López d'Ayala (abans Sarrià), núm. 10, tindrà lloc demà, dimarts, dia 9, a les deu de la nit, un gran miting electoral, en el qual parlaran els companys Antoni Arman, Martínez-Cuenca, Rossell i Montaner, Antoni Olarte i Joan Fronjosà. Presidirà en Francesc Botella.

— Demà, dimarts, a dos quarts de deu del vespre, tindrà lloc l'assemblea general ordinària al local social de la Secció del Poble Nou, carrer de Sant Joan de Malta, n.º 113. Es pregà l'assistència a tots els afiliats.

PARTIT REPUBLICA RADICAL SOCIALISTA CATALA

El Partit Republicà Radical Socialista Català posa a coneixement de tots els afiliats i simpatitzants que des d'avui, dilluns, queda oberta a disposició del públic la seva oficina electoral, en el seu estatge social: Josep Giralt, n.º 4, pral.

PARTIT NACIONALISTA CATALA

El Partit Nacionalista Català començarà la seva campanya electoral amb un miting d'afirmació nacionalista i d'exposició del seu programa, que tindrà lloc demà, dimarts, al seu estatge central (Pi, 7, pral), a les set del vespre.

PER UNA REPUBLICA FEDERAL

Miting d'afirmació aragonesista

Ahir, al matí, a l'estatge social de la Joventut Aragonesista, carrer de les Moles de la nostra ciutat, se celebrà l'anunciat miting d'afirmació autonomista organitzat per l'esmentada Joventut.

Presidi l'acte el president de l'entitat senyor Garcia Villes, el qual en la presentació dels oradors féu constar que els que anaven a adreçar la paraula representaven, a desgrat de llur producció diversa de les terres aragoneses, la superació del localisme, car en ells batega conscient l'afirmació vers un aragonesisme ample i generós, coincidència de les diverses tendències, mentalitats, cultures, sentiments, tradicions de les diferents terres d'Aragó, però formant el conjunt una personalitat pròpia i ben caracteritzada, amb una missió a complir en la Història de la humanitat.

Els parlaments anaren a càrrec dels senyors Estruga, Fornés, Urdániz i Porté, i la senyoreta Pilar Garcia.

Aquests oradors feren constar que s'imposava en el moment actual que els aragonesos intensifiquessin la propaganda a favor de les reivindicacions de llur país; respectant-se mútuament llurs idees polítiques, havien d'ajuntar-se a l'entorn de la Unió Aragonesista i fer tots els possibles per la consecució de l'autonomia.

Assanyalaren el perill que representava pels aragonesos conscients la tendència que hom endevina en les Corts actuals de desfer l'obra legislativa de les pasades Corts constituents, perill aguditzat que representa per a les llibertats aragoneses com per tot altre moviment autonomista, la possibilitat cada vegada més imminent d'una agressió centralista d'un sector de l'actual Parlament espanyol.

Com a element primordial pel retrobament de la consciència aragonesista, un dels oradors assenyalà l'element emocional, produït en les noves generacions aragoneses pel co-neixement de la terra, història i cultura llur.

Foren citats una llarga sèrie de belleses arquitectòniques i naturals, tresors monumentals i esplèndids paisatges que conté Aragó, com a demostració de la importància que havien de propagar i conservar els fills de la terra, ensems que maldar per una superació de la indústria i l'economia del país.

La senyoreta Garcia, en el seu discurs exposà una breu i sintètica història d'Aragó, demostrant com en tots temps, àdhuc després de la unió de Castella i Aragó, els aragonesos han mantingut íntegre llur personalitat col·lectiva, presentant iniciatives i realitzacions d'una importància històrica moltes vegades transcendental.

Tots els coincidiren a fer constar que calia aprofitar l'avinentesa que presentava l'actual Constitució republicana per afirmar i concretar políticament i administrativament el retrobament de la personalitat aragonesa, sigui amb la consecució d'un Estatut o bé d'una altra forma d'autonomia ajustada a les conveniències i

aspiracions del poble aragonès, car — digueren — s'ha de tenir ben present que la carta autònoma per Aragó no ha d'ésser ni pot ésser cap còpia de les que es puguin concedir a altres països. Precisament les característiques pròpies de cada país imposen aquestes diferenciacions.

Declarant-se fervents partidaris de la constitució d'un Estat autònom aragonès, com a meta final de llurs aspiracions, els oradors precisaren ben clarament que no eren separatistes, car el que ells es proposen és l'exacte compliment dels preceptes constitucionals de la República espanyola, la solució legal per una federació de tots els pobles ibèrics.

Esmentaren com a exemple el cas de Catalunya, en el qual poble la unànime defensa de la personalitat nacionalista li ha permès aconseguir justos i grans avantatges, tant d'ordre espiritual com econòmic.

Demanaren la col·laboració dels aragonesos conscients en l'empresa de formar una puixent organització que tingui com a finalitat primera l'aconseguir l'autonomia d'Aragó.

Tots els oradors foren molt aplaudits.

ACTE DE SABOTATGE

Ahir, a tres quarts de vuit, des d'un taxi que passà a tota marxa, i sense que hom pogués fixar-se amb el número de matrícula, foren llençades dues ampolles que contenen un líquid inflamable, contra l'autodim-nibus de la Companyia General, n.º 220, que, junt amb altres, s'havien deixat parats al carrer de Cabanes, cantonada a l'Avinguda de Francesc Llairet, per tal de poder atendre el servei de la sortida del públic dels teatres.

Una de les ampolles trencà un vidre de cadascun dels costats del cotxe i anà a parar a la voravia, on s'escampà el líquid, sense que produís altre dan. L'altre flascó quedà a l'interior del cotxe, i el seu contingut s'inflamà i provocà l'incendi del vehicle, el qual resultà amb importants desperfectes.

Els guàrdies de seguretat que prestaven servei a les proximitats del lloc del succés, empengueren en un altre automòbil la persecució del taxi, en el qual anaven els autors d'aquest acte de sabotatge. A causa de la molta gernació i vehicles que transitaven per aquells voltants, el taxi en qüestió desaparegué, sense que fos possible precisar per on havia fugit.

Els bombers, que foren avisats, acudiren al lloc del fet, i després de breus moments de maniobrar, sufocaren el foc, i pogueren salvar el motor i el xassis del cotxe sinistrat.

EXTREMA ESQUERRA FEDERAL

Avui, dilluns, a les deu de la nit, tindrà lloc al local de l'Ateneu d'Extrema Esquerra Federal de Barcelona (Carme, n.º 50), l'acte de presentació de candidats.

LA SENYORA

Josepa Roig i Blanch

VIDUA DEL DOCTOR JAUME TORRENT

Ha mort confortada amb els Auxilis espirituals i la Benedicció apostòlica

A. C. S.

Els qui la ploreu: fills Càndida, Antònia, Josepa, Jaume, Laureà, Joaquim (absent), Hermenegild, Josep M.ª i Antoni, fills polítics Lluís Raynard, Antoni Martí, M.ª dels Angels Serra, Maria Esteve (absent), Maria Flores, Maria Badia, Pilar Codina, nets, mare entenada Teresa Feu vidua de Roig, germans Gertrudis, Salvador, Maria, Hermenegild Jacinta, germans polítics, nebots, cosins, la família tota, i les senyoretas Montserrat i Lusa Amàlia Villena, en assa-ent tar llurs amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els preguen ue la tinguin present en llurs oracions i ue se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer del Carme, 18, pral., avui, dilluns, a les tres de la tarda, per a acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Betlem, i després al Cementiri nou

NO ES CONVENIA PARTICULARMENT

ELS CAMPIONATS DE LLIGA

L'Espanyol empatà amb el líder de la primera divisió, guanyant tots els altres equips que jugaven en terreny propi, amb l'excepció de l'Athètic madrileny, que va obtenir un èxit a La Corunya

PRIMERA DIVISSIO

Barcelona, 2; Oviedo, 0. Donostia, 3; Espanyol, 3. Ath. Bilbao, 6; València, 2. Madrid, 2; Arenas, 1. Racing Santander, 4; Betis, 1.

SEGONA DIVISSIO

Sporting, 4; Sabadell, 3. Corunya, 1; Ath. Madrid, 2. Sevilla, 5; Osasuna, 1. Múrcia, 3; Celta, 1. Alavés, 2; Irún, 4.

TERCERA DIVISSIO

Subdivisió A: Grup Nord-oest. Valladolid, 7; Racing Ferrol, 1. Logronyo, 5; Nacional, 3. Avilesino, 6; Baracaldo, 0.

Subdivisió A

Grup Centre-Llevant-Sud. Elx, 2; Hèrcules, 0. Llevant, 4; Cartagena, 0. Saragossa, 1; Gimnàstic, 0.

Subdivisió B

Eliminatòries intergrups. Alacant, 1; Girona, 1. Júpiter, 3; Ferroviària, 3. Unió Vigo, 3; Torrelavega, 0.

PRIMERA DIVISSIO

BARCELONA, 2; OVIEDO, 0

La gran expectació que havia despertat entre els aficionats catalans la visita de l'Oviedo es va traduir en un ple comptat albir per la tarda al camp de Les Corts. La magnífica campanya que porta aquest any l'equip visitant i el 7 a 3 a favor de l'Oviedo del matx de la primera volta justifiquen plenament aquest interès i ferer possible que el terreny del Barcelona oferís un dels plens de la temporada.

El marcat desig que hi havia en l'ànim de tots els simpatitzants del Barcelona de revenjar-se del resultat de la primera volta, sols pogué ésser satisfet a mitges. Guanyà, sí, el Barcelona, però la seva victòria no fou pas la desitjada que requeria el resultat esmentat. Les circumstàncies semblaren posar-se de banda del Barcelona, i quan als vint minuts de joc Herrerita hagué també de sortir del camp i quedaren solament nou jugadors, hom creia que no seria difícil al Barcelona obtenir també per la seva banda un resultat sorollós. Però l'entusiasme dels defensors de l'Oviedo d'una banda, i potser també el cansanci dels jugadors del Barcelona pel seu esforç a la primera part, donaren com a resultat que no torrés a marcar e. Barcelona i acabés definitivament el matx amb un 2 a 0.

El partit, que començà magníficament, no tingué després la mateixa continuació. Sortí el Barcelona a tot tren, jugant magníficament, i e l'pal en tres o quatre ocasions tornà trets verillosos de Padron, Goiburú i Guzman. Per la seva banda, l'Oviedo, especialment degut a l'esforç personal de Lángara, que causà albir magnífica impressió, també portà el perill a la porta que defensava Nogué. El partit seguí mogut i jugat amb gran entusiasme tot el reste del primer temps. I com que l'Oviedo es defensà amb molt d'èncert, ja semblava anava a acabar el primer temps sense inaugurar el marcador, quant als quaranta minuts de joc, Arnau tirà una pilota sobre gol que intentà rematar Morera sense aconseguir-ho i Padron, ràpid, d'un tret alt, arran del pal aconseguí el primer punt del Barcelona. Amb aquest resultat acabà la primera part.

A la segona de sortida tornà a dominar amb alguna inetsnitat el Barcelona i als quatre minuts de joc, Vantolrà, recollint una entrega de Goiburú, s'internà, i d'un tret creuat magnífic aconseguí el segon punt del Barcelona. Poc després el lesionà Ibañez, que no tornà a aparèixer, i Chus ocupà el seu lloc, passant a la línia mitgera l'extrem esquerra Charin. Pesí a la seva inferioritat numèrica, en moltes ocasions portà l'Oviedo l'iniciativa del joc, i poc després fou Herrerita qui, a conseqüència d'una entrada violenta de Villacampa, hagué d'abandonar el terreny de joc per tampoc reaparèixer. I llavors, quan tothom creia que seria fàcil obtenir nous gols, l'Oviedo no sols ho impedí amb la seva ordenada defensiva, sinó que inclús es va permetre el luxe de dominar en alguna ocasió i no marcà l'Oviedo en alguna incursió de Lángara, degut, especialment, a la magnífica tasca de Zabalo. Al finalitzar la partida, quan el cansanci féu la seva aparició, en els rendes de l'Oviedo tornà a dominar amb alguna intensitat el Barcelona, però Caliche, en magnífica actuació, es bastà ell sol per a mantenir el resultat de 2 a 0.

Causà, doncs, una magnífica impressió l'Oviedo, que ha d'ésser complert en el seu camp un equip impossible de batre. Albir, amb tot i mancar tres titulars — Casuco, Gallart i Emilin — a la seva davantera donà en algunes ocasions, sensació de perill. Què no hauria succeït si hagués pogut ésser sencer tot el quintet? La gran tasca de Lángara a la davantera, una de les figures destacades de l'equip, seguit en mèrits per Herrerita fou el millor del quintet. Lángara, especialment, es mostrà un davant centre impetuós i molt ràpid i perillós sempre davant del marc contrari. A la línia mitgera destacà Mugarra, que ngà també un magnífic partit. Sirio va treure a contribució totes les seves energies quan per inferioritat numèrica calia ésser a tot arren. Chus no va pas desentonar, complint també en el seu lloc accidental de defensa. I a la defensiva Caliche demostrà també que és una altra de les figures de l'O-

viedo. A la seva tasca deu especialment l'equip visitant, no haver sortit batut per més ample marge. Florença demostrà la seva classe en algunes jugades de perill.

Nogué, en el Barcelona, complit com a bo en les ocasions que entrà en joc. Zabalo fou el millor defensa. Salvà un gol en ocasió d'un córner, el que li valgué una ovació. Villacampa, no tant segur, i un xic bruscat en les seves intervencions. Arnau fou el millor mig seguit en mèrits per Guzman. A la davantera, anà tot i no tenir especialment a la primera part, una gran tarda, Vantolrà cal esmentar-lo com el millor del quintet. Goiburú i Padrol el seguiren en mèrits. Els demés no tan afortunats.

Cuidà de l'arbitratge, sense dificultats el senyor Melcon, del Col·legi del Centre, i els equips eren:

Barcelona: Nogué, Zabalo, Villacampa, Santos, Guzman, Arnau, Vantolrà, Goiburú, Morera, Padron i Padrol.

Oviedo: Florença, Caliche, Ibañez, Mugarra, Sirio, Chus, Inciarte, Chusle, Lángara, Herrerita i González (Charin).

BOXA NOU MÓN

Olimpia Ring

Dimecres vinent

FLIX-GORI

en el combat cim de la reunió

General: 2'50 ptes.

DONOSTIA, 3; ESPANYOL, 3

San Sebastian, 7. — Per primera vegada en aquesta temporada el Donostia no obtingué la victòria en el seu camp, doncs la lluita acabà en un empat a tres gols. L'empat fou just, i d'haver-hi hagut un guanyador, aquest tenia d'ésser l'Espanyol.

L'equip català mostrà un gran conjunt. El millor fou la defensa, Martí i els exteriors. D'aquests, Prat insuperable. El Donostia arranjà Cholin al centre de l'atac.

El partit fou interessant i emocionant per la forma que es desenrotllà. El primer en marcar fou el Donostia que avançà el marcador en dos gols, i a continuació empatà l'Espanyol. Amb aquest resultat acabà la primera part.

En la segona, novament s'adelantà en el marcador el Donostia i l'Espanyol assolí l'empat definitiu.

Als disset minuts del primer temps Tolete marcà el primer punt. Dos minuts més tard, el mateix jugador va marcar el segon. Als vint i sis minuts, un centre de Prat el va rematar Edelmiro II. Sis minuts després, un centre de Prat, fou rematat de cap per Iriondo.

Els trenta-set minuts de la segona part el Donostia marcà el tercer gol. Un centre d'Ortega el va recollir Cholin que va cedir la pilota a Tolete marcant aquest jugador el tercer gol de l'Espanyol i a continuació una escapada de Bosch va permetre a Edelmiro I batre Beristany.

Espanyol. — Florença, Arater, Pérez, Martí, Solé, Cristià, Prat, Edelmiro, Iriondo, Edelmiro Bosch.

Donostia. — Beristany, Goyeneche, Arana, Amadeo, Ayestaran, Marculeta, Ortega, Insausti, Aldazabal, Ipiña i Tolete.

ATHLETIC DE BILBAO, 6;

VALENCIA, 2

Bilbao, 7. — L'Athètic va tenir prou amb una primera part magníficament jugada per a obtenir una gran victòria sobre del València. La primera part va acabar amb 5 gols a 1 a favor de l'Athètic. El primer marcat per Gorostiza, a continuació el de l'empat per Vilanova, després el segon de l'Athètic per Chirri, el tercer pel mateix jugador, el quart per Iraragorri i el cinquè per Gorostiza en un salt espectacular.

En la segona part, el joc va decaure i l'Athètic va obtenir el sisè gol al rematar Bata un centre de Lafuente.

Bañeras Cardona. Vergara. 1

MADRID, 2; ARENES, 1

Madrid, 7. — El Madrid va guanyar l'Arenes per 2 a 1 i aquest resultat no reflecteix exactament la marxa del partit. El Madrid hagués pogut contenir un dels resultats més aplastants de la competició de la Lliga, ja que la pressió fou ininterrompuda, però la manca de qualitats perforadores i l'heroica defensa d'Eugustiza, varen tenir com a conseqüència aquest mig resultat.

En el primer temps marcà un gol Emilín pel Madrid. Al segon temps, als vint-i-cinc minuts, marcà un segon gol pel Madrid, Hilari i l'Arenes va aconseguir el seu únic gol per mitjà d'Urresti.

SPORTING DE GIJON, 4;

SABADELL, 3

Gijon, 7. — La victòria de l'Sporting fou justa i obtinguda per un penal·ti molt discutible. L'encontre fou emocionant a conseqüència dels continus empats. El Sabadell fa ver un gran partit deslluït pels incidents produïts a darrera hora. A poc de començar el partit va retirar-se Manfredó. El primer en marcar va ésser l'Sporting al rematà Herrera un centre de Muñic. Dos minuts més tard empatà Crespo. A conseqüència d'un centre de Ping, Herrera marcà el segon i pocs minuts després Esteve empatava novament, acabant la primera part amb aquest resultat.

A poc de començar la segona part, Herrera marcà el tercer gol, i quinze minuts més tard vingué el tercer empat per obra de Calvet. Als trenta-set minuts avençà l'Sporting i aquest avenç va originar un formidable batibull davant la porta del Sabadell. Va haver-hi una falta d'aquest jugador que l'àrbitre va castigar amb penal·ti. Vingueren diversos incidents i els jugadors del Sabadell rodejaren l'àrbitre i Mota i Colonga foren expulsats del camp. Després fou també expulsat Gual.

Restablerta la calma Ping va anar al fons de la xarxa.

LES SEGONES ELIMINATORIES EN LA SUBDIVISIO B DE LA TERCERA LLIGA

Aquestes segones eliminatòries es juguen en cada terreny de joc. El guanyador del primer partit s'eliminarà amb el guanyador del segon i el Recreatiu de Granada, classificat ja, ho farà amb el guanyador de l'Alacant-Girona. Els dos clubs que restin, disputaran amb els tercers de la subdivisió A la participació definitiva d'aquest campionat.

ALACANT, 1; GIRONA, 1

Alacant, 7. — S'ha jugat el partit corresponent a les segones eliminatòries de la Subdivisió B de tercera Lliga entre l'onze local i el Girona.

Ha tingut cura de l'arbitratge Juaneda, secundat per Balibrea i Iborra.

Els equips s'han arreglerat així: Alacant: Galiana, Muñiz, Juanelles, Prat, Ubeda, Galiano, German, Nieto, Soriano, Niccio i Vilanova.

Girona: Gàuchia, Farró, Torredel·lot, Trias, Abad, Madern, Ferrer, Xifreu, Clarà, Ballmanya i Pagès.

El primer temps ha finalitzat amb el resultat d'1 a 0 favorable al Girona, marcat per Xifreu, als deu minuts de joc. En aquesta primera fase de joc no ha destacat altra cosa que els grans descercats de l'àrbitre, que amb llurs falls ha perjudicat de forma ben palesa a l'onze català. També el terreny exesivament dur ha estat causa del poc rendiment del Girona, el qual, especialment la seva ratlla mitjana, no ha jugat com de costum.

L'Alacant ha lograt el tants a tants al segon temps, en ocasió d'un córner imaginari que ha concedit l'àrbitre, i que ha rematat, de cap, Nieto. L'equip local s'ha llençat a un fort atac, però la gran actuació de Gàuchia ha fet malbé la seva tasca. A remarcar el joc exesivament dur i violent que ha deixat emprar l'àrbitre amb una passivitat recriminable.

Del Girona, a més de Gàuchia, s'han distingit la defensa, i Clarà, Pagès i Xifreu, de la davantera.

FRONTÓ KOVETAS

Avui, dilluns, tarda, a les 4: Gallarta III-Villaro contra Chiquito Bilbao-Lejona. — Nit, a les 10.15: Azurmendi-Urzav enfront Gallarta II-Pasay. — Detalls per cartells.

JUPITER, 3; FERROVIARIA, 3

Corresponent a les eliminatòries de Tercera Lliga es jugà aquest partit al Foble Nou, en el qual l'equip propietari del terreny no va saber aprofitar-lo, ja que durant tots els primers quaranta-cinc minuts fou completament dominat pel seu adversari, si bé val a dir que jugà a contra sol i amb molta poca fortuna.

Després d'ésser obsequiat el capità de la Ferroviària amb un magnífic ramell de flors naturals pel capità del Júpiter, es donà començament tot seguit a l'encontre, en el qual va brillar seguidament la rapidesa amb que es ovia la davantera madrilenya, ajudada per la seva ralla mitgera. Als tretze minuts de joc, un magnífic centre atrassat d'Emilio, sortí en fals Casanovas, i Trixant rematà fulminantment a la xarxa, aconseguint així el primer gol de la tarda.

El domini s'anà intensificant, fins que la Ferroviària semblà fins i tot que tingués embotellat el seu rival, en el que els d'aquest estaven del tot desasertats, sense que variés el marcador, fins la primera part amb el resultat d'1 a 0 a favor dels visitants.

JUQUINNONA

Telefono 25527 - 24513

Tarda, a les 4. Nit, a les 10

Grandios èxit

FRA DIAVOLO

per

STAN LAUREL - OLIVER HARDY

Dennis King i Thelma Todd

Film Metro Goldwyn Mayer

Es despatxen localitats amb tres dies d'anticipació

Comença el segon temps en el que va semblar de moment que el Júpiter s'anava imposant, però aviat veixiren els contraris i tornaren a dominar, i als divuit minuts, Trixant va apuntar-se el segon punt, d'un bonic xut creuat, per als seus colors, i que donava al marcador el resultat de 2 a 0 al seu favor.

En aquest moment va sorgir la reacció jupiteriana, tant esperada pels seus òstes i que donà lloc a que veíessim trenta minuts de bon futbol per ambdós bàndols. Centrada la pilota del punt anterior, s'inicia una vistosa arrencada per l'ala esquerra del Júpiter, que acabà a cendint a corner Solas, i tirat aquest per Morales, Mas aconseguí, d'una magnífica capcinada, el primer gol per al Júpiter.

El joc, després d'aquest punt, entra en la fase més interessant del partit, jugant el Júpiter amb un entusiasme gran, que va desmoralitzat el seu adversari, fins arribar a un complet domini de l'equip propietari del terreny que va empatar per mitjà del propi Mas, en una jugada davant la porta defensada per Omist (que va semblar acabar d'introduir-la al marc Serra). Altra vegada la Ferroviària va marcar un nou gol, per mediació de Peña, en una aïllada arrencada.

Continuà pressionant el Júpiter, fins que Perpinyà d'una capcinada oportunitat a aconseguí empatar de nou, acabant el partit sense variació en el tintejadó, que assenyalava el resultat de 3 a 3.

A les ordres del col·legiat aragnès senyor Adrados, que estigué desafortunat en la seva missió, els dos onzes s'arregleraren com segueix:

Júpiter. — Casanovas Clàudio, Vigneras, Font Rosalenc, Basilio, Mas, Diego, Serra, Perpinyà i Morales. Ferroviària. — Omist, Solas, Pepin, Arteaga, Ejea, Mendia, Vosmediano, Trixant, Quesada Peña i Emilio.

Excel·liren en mèrits pels visitants Arteaga, que superà als seus companys de ratlla i Trixant, que fou el millor element de la davantera. Pel Júpiter, Clàudio millor que Vigneras, Basilio el millor de la ratlla mitgera. Perpinyà el millor de la davantera. — L. Prats.

COLISEUM

ÈXIT CLAMORÓS de l'obra mestra del magus de l'humor

Charles Ruggles i E. Everett Horton

Ès un film Paramount

PRIMERA DIVISSIO CLASSIFICACIO

Table with 3 columns: Team, Goals, Points. Rows include Donostia, Madrid, Athètic, Racing, Barcelona, Espanyol, Betis, València, Oviedo, Arenas.

SEGONA DIVISSIO CLASSIFICACIO

Table with 3 columns: Team, Goals, Points. Rows include Sevilla, Athètic, Sporting, Celta, Múrcia, Irún, Corunya, Osasuna, Sabadell, Alavés.

RACING SANTANDER, 4; BETIS, 1

Santander, 7. — Davant de gran quantitat de públic s'ha jugat el partit entre el Racing i el Betis, finalitzant el partit amb el resultat de 4 gols a 1 favorable a l'equip local. El resultat no reflecteix pas la diferència de joc, doncs si bé la victòria del Racing és justa, s'ha de considerar excesiva la diferència. El primer temps va acabar amb empat a 1. El gol del Betis fou marcat per Unamuno i el del Racing per Aredo. A poc de començar el segon temps, Santi obtingué el segon gol i Arado obtingué el tercer i quart. Mancava poc per finalitzar, i una falta feta per un jugador del Betis fou castigada en penal·ty, marcant Ceballos el quart punt.

Advertisement for SANROMÀ BICICLETES ORBEA, Balmes, 62 BARCELONA.

Actualitat esportiva

FUTBOL

MARTINENC, 3; ESPANYOL, 2
«DIADA DEL MARTINENC»

En celebració de la «diada» del club de Sant Martí, va tenir lloc ahir el partit amistós entre jugadors seleccionats del equip propietari i de l'Espanyol.

Aquest partit, de revenja pel que es va jugar a ahir al camp espanyolista, ha donat al Martinenc una justa rèplica al resultat de l'anterior lluita, guanyant pel mateix marge malgrat que l'actuació de l'Espanyol en aquest partit ha estat molt més perillosa que amb el d'abans. La seva línia de baks ha estat una cosa seriosa desfent infinitat dels avenços contraris però també cal remarcar que la davantera martinenca i particularment en Salas estigueren sempre a l'altura que correspon per a veure la resistència que oposaren sempre la línia mitja i defenses espanyolistes.

Ja en el primer temps, el Martinenc va donar una impressió molt favorable establint un joc energic i ràpid posant moltes vegades en perill els dominis d'en Baldric però aquest ha estat molt oportú en les seves intervencions. Amb una d'aquestes va ésser impotent per parar un tret de Salas que va donar el primer gol local i poc després el segon, per mitjà de Vilaseca. Seguint el joc l'Espanyol, amb una escapada rapidíssima, s'interna, i Alaman encaixa un fort chut que transforma en gol. La pressió és més accentuada pel Martinenc, però en les postrimeries d'aquest temps els forasters logran una altra escapada anant a parar el cuiró a l'angle de López que llença una capcinada creuada als peus del defensa Cadafalch i aquest, a l'entrebancar-se, entra involuntàriament la pilota dins el seu marc.

Els principis del segon temps han estat fluïxos però la cosa s'ha animat poc després tornant a ésser el joc tan intensiu com abans. El tercer gol del Martinenc va esdevenir als quinze minuts, al rematar un magnífic centre davant la porta. Malgrat els seus esforços, l'Espanyol no va poder establir l'empat i, finalment, jugà a la defensiva amb mires a algunes internades de l'avançada martinenca.

L'equip del Martinenc portava un braçal negre com a condol per la mort del pare del seu company i jugador Rachina.

El col·legiat Esteba arrengrerà com segueix: Martinenc: Font, Catafalc, Vinvas, Moreno, Gómez, Tarin, Mata, Artigas, Salas, Vilaseca i Prat. — Espanyol: Baldrich, Oro, Moliné, Juncosa, Layola, Sáez, López, Alaman, Márquez, Serra i Juvé. — TUR.

EL CAMPIONAT DE LA SEGONA CATEGORIA PREFERENT
JORNADA FINAL DEL GRUP B
TERRASSA, 2; ILURO, 1

Terrassa, 7: — Aquest encontre s'ha desenvolupat molt anivellat, en el transcurs del primer temps. Als cinc minuts, Judici ha marcat l'únic gol de l'Iluro, i al minut de l'anterior jugada, Burillo, d'una passada de Recasens, ha establert el tants a tants. El segon temps ha resultat de domini egarenc, i Sánchez ha cuidat de marcar el gol de la victòria.

A les ordres de Santiago els equips s'han arrengrerat així:

Terrassa. — Llorens, Brió, Bartomeus, Castro, Recasens, Rúbio, Valls, Sánchez, Burillo, Legaz i Bruno.
Iluro. — Banús, Prat, Borràs, Vela, Mariages, Serra, Ors, Palomeiras, Garcia, Judici i Orriols.

SANT CUGAT, 4; MANRESA, 1

Sant Cugat, 7. — Partit mancat d'interès, ja que els dos punts en lí i no influen en a classificació. Per tant, el Manresa s'ha presentat nodrit de reservistes i el Sant Cugat ha trobat un contrincant fàcil de batre. La primera part, que ha començat bastant anivellat, s'ha decantat cap al final favorable al Sant Cugat, que en poc interval de temps ha marcat quatre gols per mitjà de Rosell, Bover i Pérez. El segon temps s'ha desenvolupat anivellat i poc interessant. A les acaballes, Aratells ha marcat l'únic punt del Manresa.

Artilers Coll. Equips:
Sant Cugat. — Bota, Pérez, Mag-

sana, Capel, Muñoz, Esteban, Bover, Castellet, Rossell, Sala i Musas.
Manresa. — Montserrat, Sáinz, Prat (A), Prat (B), Griera, Hòlgado, Aparicio, Torró (A), Aratells, Senyral. Com pot veure's, el Manresa ha jugat tot l'encontre amb deu jugadors.

BOXA

DIMECRES, AL NOU MON

CARLES FLIX, EX-CAMPIO D'EUROPA I ACTUAL CHALLENGER AL CAMPIONAT D'ESpanyOL, I OCTAVI GORI, EL DURISSIM BATALLADOR ITALIA

Aquests dos boxadors, en la vetllada de dimecres, representen la ciència i la veterania agermanades amb la fortitud i la combativitat.

Al costat d'aquests homes, valors consagrats, Olympia Ring hi ha volgut posar, d'acord amb els propòsits que feu públics oportunament, diferents «comitgmar» dels més destacats, que constitueixen les més legítimes esperances dels nostres aficionats.

Veurem per tant, en el mig-fons, a dos homes que en aquests darrers temps s'han fet remarcar d'una manera palesa; Ramon Mir, que feu fa poc matx nul amb Sans, i Santandreu, el pes welter dur per excel·lència, que des que ha retornat al ring assolix un triomf darrera l'altre.

Un dels pesos ploma que millor impressió ha produït en aquests darrers combats és Martín, campió d'Aragó. També figura en el cartell de dimecres, i té per antagonista un dels millors científics entre els joves de les darreres promocions, Sanso II.

Arlandis, qui ha actuat en les últimes vetllades efectuant a cada una un sol round, guanyant i apel·lablement a llurs contrincants, dona la sensació que és un home destinat a arribar molt enllà. Aquest minyó fa poc arribat de València, des d'on vé en elogis extraordinaris, veurem si confirma la seva excel·lent classe provada en els dos rounds que portarem veure-li, la traça que poguérem constatar en el que permeter quatre minuts escassos de boxa. El seu contrincant serà Larrosa.

D'altres combats interessants completen el programa.

NATACIO

PISCINA DEL C. N. BARCELONA
TROFEU «ANTONI SABATA»
2.ª SESSIO

100 metres braça d'espalla
Categoria debutants

- 1, Guillem Hombravella, 1 m. 32 s. 4/10; 2, Francesc Parés, 1 m. 34 s. 4/10; 3, Daniel Campó, 1 m. 34 s. 5/10; 4, Francesc Sabater, 1 m. 36 s. 4/10; 5, Lluís A. Garcia, 1 m. 38 s.; 6, Manuel Muriedas, 1 m. 42 s.; 7, Exequo Carles Martí i Miquel Vidalach, 1 m. 3 s.; 8, Agustí Sala, 1 m. 44 s. 8/10; 9, Vicenç Montesiños, 1 m. 45 s.; 10, Andreu Nubiola, 1 m. 48 s.; 11, Joan Martí, 1 m. 49 s. 8/10; 12, Ramon Torrents, 1 m. 50 s. 4/10; 13, Albert Dorca, 1 m. 52 s. 4/10; 14, Emili Molinas, 1 m. 59 s. 6/10; 15, Manuel Tey, 2 m. 7/10; 16, Josep Llançà, 2 m. 3 s. 6/10; 17, Basili Costa, 2 m. 7 s.; 18, Pere Codina, 2 m. 8 s. 8/10; 19, Mateu Molleví, 2 m. 10 s.; 20, Salvador Duran, 2 m. 12 s. 4/10; 21, Josep M. Bruguera, 2 m. 21 s. 6/10.

Categoria Juniors

- 1, Andreu Lepage, 1 m. 22 s. 6/10; 2, Jordi Carulla, 1 m. 26 s. 2/10; 3, Exequo en el mateix temps, Carles Bonacasa; 4, Vicenç Sempere, 1 m. 30 s. 7/10; 5, Josep Carrasco, 1 m. 32 s. 5/10; 6, Ricard Canela, 1 m. 33 s.; 7, Werner Eggart, 1 m. 35 s.; 8, Joan Sánchez, 1 m. 35 s. 4/10; 9, Josep Canela, 1 m. 36 s. 10; Pere Nubiola, 1 m. 39 s. 6/10; 11, Martí Herbolzheimer, 1 m. 39 s. 6/10; 12, Amadeu Aleixandre, 1 m. 42 s. 6/10; 13, Emili Feliu, 1 m. 44 s. 8/10; 14, Julià Castellà, 1 m. 45 s. 4/10; 15, Enric Fedi, 1 m. 45 s. 6/10; 16, Joan Buira, 1 m. 57 s. 4/10; 17, Enric Abraham, 2 m. 4 s. 5/10.

Categoria seniors

- 1, Ricard Brull, 1 m. 18 s. 8/10; 2, Joan Gamper, 1 m. 27 s. 4/10; 3, Angel Sabata, 1 m. 29 s. 6/10; 4, Marius Zwiler, 1 m. 38 s.; 5, Jaume Cruells, 1 m. 22 s.; 6, Exequo Manuel Lecua i Carles Cairol, 1 m. 35 s.

- 6/10; 8, Lluís Santacana, 1 m. 37 s. 2/10; 9, Josep Cabrejas, 1 m. 39 s.; 10, Llorenç Arranz, 1 m. 40 s. 11; Ramon Borràs, 1 m. 41 s. 1/10; 12, Julià Cabrejas, 1 m. 41 s. 3/10; 13, Rafel Jiménez, 1 m. 42 s.; 14, Amadeu Costa, 1 m. 51 s. 4/10; 15, Gonçal Jiménez, 1 m. 52 s. 4/10; 16, Didac Leon, 1 m. 56 s. 4/10; 17, Antoni Trigo, 1 m. 57 s. 4/10.

BASKET

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Primera divisió

Primer grup: Espanyol-Manresa, 28-14. Pe ya Coratge-Juventus, 18-28. Segon grup: Iluro-Laietà, 25-18.

Segona divisió

Primer grup: C. E. C. Bages-Atlas, 17-17. U. S. Cornellà-Juniors, 19-10. Segon grup: C. N. Sabadell-Athlétic, 9-14.

CARTELERA D'ESPECTACLES

TEATRE BARCELONA

Companyia Rivera de Rosas. — Avui, dilluns. Comiat de la companyia i benefici d'Enric de Rosas. — Tarda. La màscara y el rostro. — Nit: El padre.

TEATRE COMIC

Palau de la Revista. — Avui, dilluns, tarda, no hi ha funció per a donar després a la companyia. — Nit, a les 10.15 i totes les nits, el gran èxit: Con el pelo suelto. Xardorós triomf de Margarida Carbajal i tota la companyia. Gran presentació.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, dilluns, tarda, a les 5. Entrada i butaca, 1 pesseta: A mi?... No! En Rosenditu. El baró de la Rigala i Rasputin. — Nit, a les 10. El vodevil que fa riure sense ganes: La núvia, el nuvi, el lit o el tinent Cardabó. — Es despansa en tots els Centres de Localitats.

AGRUPACIO DE BASQUET-BALL
C. D. C. I. Sabadell-J. A. Martineca, 4-4.
Montserrat B. B.-Natura, 20-9.
Renaixement-B. P. Montgat, 24-17.

RUGBY

EL CAMPIONAT CATALA

Els resultats

U. E. Santboiana-F. C. Barcelona, 17-0. R. C. Cornellà-B. University, 16-0 Cadci-Joventut (no jugat).

La classificació

Després de la jornada d'ahir, amb la qual acabà la primera volta, ha quedat com segueix:

Table with 2 columns: Team and Score. Rows include Santboi, Joventut, Barcelona, Cornellà, Cadci, and University.

En guanyar ahir el Santboi en el seu encontre contra el Barcelona, ha quedat sol al cap de la classificació, que compartia amb els blau-grana.

TEATRE ROMEA

Telèfon 19691
Avui, dilluns, tarda, a les 5, 6 nit, a les 10.15: El divino impaciente, de Peman. L'aconteïment de l'any teatral.

Avui, dilluns, estrena: UNA MICA DE SOL. Documental natural. PATHE JOURNAL N.º 14. Nades cinematogràfiques: Copa de Nadal, la tradicional prova de natació a París. Nou sistema d'il·luminació de carreteres. REVISTA FEMENINA N.º 65. Visita a una modista del 1900. Un concurs de bellesa retrospectiu. Una mainera perillosa. EL RITME D'UNA GRAN CIUTAT. Documental de la vida de la capital d'Alemanya. ECLAIR JOURNAL N.º 1. Les darreres notícies mundials.

FANTASIO

Avui, tarda, a les 4.

Nit, a les 10

CATALINA BÀRCENA en la del·losa comèdia

YO, TU Y ELLA

amb LLUÍS ALONSO

SALONS CINEMA

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: La vida privada de Enrique VIII, per Charles Laughton (4.05 i 6.20 tarda, 10.35 nit).

Avui, dilluns, 4 tarda i 9.45 nit: Simba (5.35 tarda i 9.50 nit); Crepusculo rojo, producció Ufa, per Rudolf Foster (4.05 i 6.35 tarda, 10.55 nit).

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: Bolliche, per Rusta, Fugazol i Demare (4.05 i 6.25 tarda, 10.35 nit).

Avui, dilluns, 4 tarda i 9.30 nit: Viaje de ida (4 tarda); Carrera triunfal (5.05 tarda i 9.30 nit); Teodoro y C.ª. per Raimu (6.25 tarda i 10.45 nit).

PUBLI-CINEMA

Sessió continua. Seient, UNA Pesseta. NOTICIARIS, DOCUMENTALS, VIATGES, etc.

CINEMA PARIS

Tarda 4.30 Nit 9.4
Revista - FLORELLE en el seu èxit
COM PASION amb FERNAND GRAVEY
JEAN HERSHOLT en el seu triomf
EL CRIMEN DEL IGLO amb FRANCES DEE

CUES!!! al FEMINA

per a veure un film que és cinema, però cinema autèntic

Liebelelei (AMORIOS)

Pregunteu a es vostres amistsats per

i us diran que el cinema ressuscita amb LIEBELEI

80 ANYS I SENSE XACRES

Ha combatut el seu artrisme, causa de l'arterioesclerosi, amb el CEREBRINO MANDRI que dissol l'àcid úric de la sang combatent així el dolor reuma. Cura els dolors nerviosos, migranyes, neuràlgies (facials, intercostals, lumbago, ciàtica, etc.), el dolor reumàtic articular (agut i crònic) • Les senyores soben que CEREBRINO MANDRI les preserva de llurs molèsties.

Recordeu sempre! que contra el dolor, tenim el millor remei Producte nacional de fama mundial; eficaç i inofensiu.

CEREBRINO MANDRI

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte